

Poletne počitnice so pred durmi

Solsko leto gre h koncu, prihajajoče poletne počitnice burijo otroške misli, pred starše pa se postavljajo vprašanja: kje bo otrok, kaj bo počel — ko bomo v službi.

Nekateri bodo odšli k starim staršem, drugi v kolonije, taborniki in planinci v svoje tabore, nekateri pa bodo samo doma.

Prav te, slednje, smo imeli v mislih, ko smo pri ZTKO in ZPM Domžale, načrtovali dejavnost za letošnje poletne počitnice.

Podobno kot minula leta, tudi za letos organiziramo dejavnost ob vodi — na kopališču v Domžalah — plavalne tečaje z dopoldanskim varstvom.

Pripravili bomo dva tečaja, oz. dve izmeni:

— PRVA IZMENA

— od 29. 6. do 10. 7.

— DRUGA IZMENA

— od 13. 7. do 24. 7.

Kako bo potekalo delo:

— do 9. ure zbor vseh otrok na kopališču;

— 30 do 45 minutni sprehodi v okolico kopališča (ob Bistrici, Mačkovci, Šumberk);

— igre v vodi in zunaj nje;

— učenje plavanja.

Program je namenjen predvsem mlajšim, od 5—10 let. Medtem, ko je za večje (7—10 let) glavna naloga, da otrok splava, je za mlajše, predšolske, glavni namen, da otrok izgubi strah pred vodo, oziroma da dobi občutek plovnosti; nekateri bodo seveda tudi splavali.

In na koncu še najmanj prijetna zadeva, pa vendar v današnjem času nujna: koliko pa bo to stalo?

Izračunali smo, da je za malico, bazen, strokovni kader, potrebno prispevati po 15.000.— din za vseh 10 dni, oziroma 1500.— din na dan.

Prijave in informacije pri ZTKO Domžale, telefon 721 015, oziroma, pri ZPM Domžale, telefon 721 110 (Cukrov, Vidmar).

ZPM Domžale
ZTKO Domžale

Skrb za varnost kopalcev na prvem mestu!

V Sloveniji imamo 144 registriranih kopališč in sicer odprtih in zaprtih, kopališča ob stoječih vodah in kopališča ob tekočih vodah. Kopališča opravljajo upravljavci z različnimi uspehi, tako je smrtnih slučajev vse preveč, letno se utopi v Sloveniji blizu 80 neplavalcev in plavalcev.

Na predlog Republiškega komiteja za vzgojo in izobraževanje ter telesno kulturo v soglasju z Republiškim komitejem za zdravstvo in socialno varstvo ter Republiškim sekretariatom za notrnje zadeve je skupščina SR Slovenije sprejela 17. 12. 1986 Zakon o varnosti v urejenih kopališčih. Ta zakon ureja pogoje in način varovanja občanov v urejenih kopališčih, ki obratujejo sezonsko oziroma trajno ter so v upravljanju organizacij združenega dela ali druge pravne osebe.

Kopališče Domžale je že v preteklih letih obratovalo v skladu z zahtevami zakona oziroma Pravilnika o varnosti v urejenih kopališčih. Na podlagi realizacije dodatnih obveznosti, bo kopališče do kopalne sezone pripravljeno za nemoteno poslovanje. Posebne zahteve upravljavcem kopališč se nanašajo predvsem na naslednja poglavja:

— vodne površine namenjene za neplavalce morajo biti vidno označene,

— bazeni za plavalce morajo imeti na celotni dolžini trdno oprijemališče za roke,

— obiskovalci bodo morali koristiti garderobe predvsem zaradi dezinfekcije nog,

— kopališki red mora biti objavljen na vidnem mestu,

— upravljalec mora v času obratovanja zagotoviti neprekinjeno opazovanje celotne vodne površine,

— upravljalec mora v času obratovanja kopališča zagotoviti reševanje iz vode ter prvo medicinsko pomoč,

— reševalec iz vode je lahko le tista polnoletna oseba, ki ima določeno strokovno izobrazbo po programu usposabljanja reševalca,

— upravljalec mora zagotoviti, da je kopališče opremljeno z znaki za nevarnost, prepoved in obveznosti (verjetno bo izdelava oznak zagotovljena za vsa kopališča enotno),

— upravljalec je dolžan zagotoviti varnostno opremo za reševanje iz vode in dajanja prve medicinske pomoči,

— z denarno kaznijo se kaznuje za prekršek organizacijo združenega dela ali drugo pravno osebo, ki upravlja s kopališčem in

— vse podrobne naloge so izdelane v Pravilniku o varnosti v urejenih kopališčih v 36. členih.

Poleg sprejema Zakona in Pravilnika o varnosti v urejenih kopališčih je potrebno vse te zahteve in obveznosti prenesti na osveščenost uporabnikov kopališča t.j. med plavalce in neplavalce. Uporabnike kopališča naprošamo, da dosledno upoštevajo kopališki red in nasvete kopališkega osebja, predvsem reševalca iz vode.

Nekaj opozoril iz kopališkega reda:

— letno kopališče lahko obiskuje vsakdo, otroci mlajši od 7 let morajo biti v spremstvu odraslih,

— bolnim osebam je vstop prepovedan,

— čas obratovanja je od 9. do 19. ure, ob neugodnem vremenu lahko uprava kopališča zapre kopališče za nekaj časa,

— za uporabo kopališča je treba plačati vstopnino v skladu s cenikom, odrasli 400.— din, otroci 200.— din; letna karta za odrasle 10.000.— din, za otroke 5.000.— din (do 15 let),

— vstopnica velja samo na dan ko je izdana, razen letne karte,

— v ceno vstopnic je upoštevana tudi uporaba omaric in kabin,

— vsi kopalci morajo pri uporabi kopališča upoštevati nasvete kopališkega osebja,

— izhod iz garderob je samo skozi dezinfekcijski bazen.

Na kopališču izvajalci gradbenega podjetja Graditelj Kamnik hite z zaključnimi deli, tako v servisno-stanovanjskem objektu kot zunanjih ureditvi. V kolikor ne bo prišlo donepredvidenih zadržkov se bokopalna sezona pričela v soboto, 20. 6. 1987. Letne karie lahko nabavite vsak torek in sredo od 16. do 18. ure v Domu športnih organizacij, Domžale, Kopališka 4 (poleg bazena).

Marjan Gorza

Pošta v Domžalah dobiva novo podobo

Dela na objektu v glavnem potekajo kot so predvideli... Tako so zaključna gradbena dela I. faze, to je na novem delu objekta. V teku so obrtniška in instalacijska dela.

Pripravljeni so tlaki za izvedbo finalnih oblog, potekajo dela na izvedbi tehničnih stropov. V prejšnjem tednu (ob začetku junija) je izvajalec pričel z montažo oken, pospešeno pa tečejo dela na aluminijasti fasadi; vzporedno potekajo tudi instalacijska dela, na katerih je zaključena groba montaža centralnega ogrevanja in elektroinstalacij.

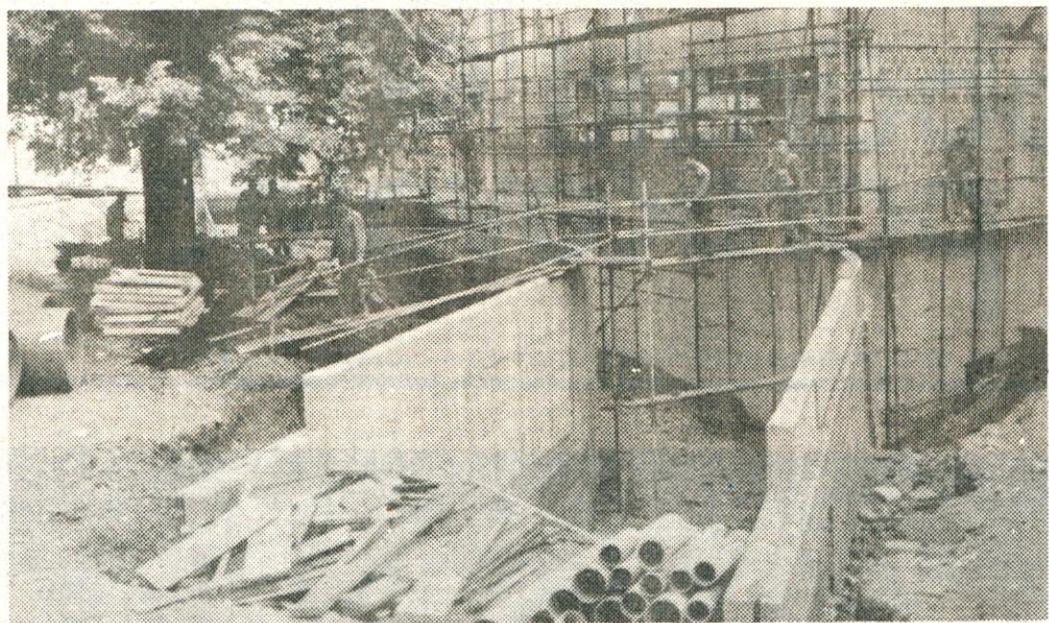
Vzporedno z deli prve faze pa tečejo tudi dela II. faze — to je adaptacija obstoječega dela objekta, kar sicer močno ovira PTT delavce pri njihovem delu. S tem bo možno dati v uporabo funkcionalno zaključeno celoto, saj bo s I. fazo zaključen večji del adaptacije, preostali del pa bo možno zaključiti do konca septembra 1987.

Od zunanjih priključkov je izvedena prestavitvev in razširitev telefonskih kabljskih povezav. Vse je pripravljeno za izvedbo zunanjega kanalizacijskega priključka, v zaključni fazi pa so tudi priprave za izvedbo novega nizkonapetostnega kabljskega priključka.

Predvideni rok dokončanja prve faze gradnje, to je 30. junija 1987, je še možno doseči ob polni angažiranosti in odgovornosti vseh sodelujočih. Pri tem velja poudariti, da so zaradi izrednih zimskih razmer dela zastala za cca 1 mesec, le-to pa v tem trenutku povzroča težave zaradi tehnološko pogojenih časov med izvajanjem posameznih vrst del. Glede na obseg del II. faze, ki bo zaključena vzporedno s prvo fazo, bo končni rok skrajšan za cca 3 mesece. Posebej velja poudariti, da vse povezave obstoječe centrale potekajo že po novih trasah, to je skozi novi objekt in da je del objekta že usposobljen in je montirana že določena oprema. Ta dela je bilo nujno izvesti, da je možno nadaljevati z deli v obstoječih prostorih, ki bodo dobili kasneje drugačno namembnost.

V tem trenutku ocenjujemo kot kritična instalacijska dela, predvsem pa dela na fasadi, saj bo možno dokončati zunanjo ureditev šele po odstranitvi fasadnih odrov, celotna ureditev pa bo dokončana z drugo fazo.

Sprotnim in usklajenim sodelovanjem in koordiniranjem vseh sodelujočih od investitorja do izvajalcev, kooperantov in nadzora je bilo možno sproti reševati vse probleme in težave, od razlik med starim projektom in izvedbo, spreminjanja zaporedij izvajanja del, do prilaganja dela PTT enote, da posebej ne navajamo prizadevanj za nadomestitev zimske zamude in ne nazadnje, zamude zaradi neustreznega materiala za izolacijo kleti.

Dela na zunanosti prizidka PTT na Kolodvorski ulici tudi na fasadi napredujejo tako kot so predvidena

Na sliki: Pristojni občinski mošje ob dogovoru glede gradnje prizidka PTT

Gradnja prizidka ter predvidena digitalna telefonska centrala prinašata mnogo problemov, ki jih je potrebno reševati

Kakšna bo nova telefonska centrala v Domžalah?

Nova VATC Domžale bo zgrajena v digitalni tehnologiji sistema S-1240. Dobavitelj je Iskra Telematika, ki to opremo proizvaja v sodelovanju s tovarno BTM iz Belgije.

Začetna zmogljivost nove centrale je 5000 naročniških priključnih točk in 1440 medkrajevnih priključnih točk. V začetni fazi bo delovala vzporedno z obstoječo VATC Domžale sistema L-58A, ki ima zmogljivost 3000 naročniških priključkov.

Za novo VATC Domžale je izdelan idejni projekt, v zaključni fazi pa je izdelava projekta za pridobitev gradbenega dovoljenja.

VATC Domžale bo prva centrala sistema S-1240, ki jo bo Iskra zgradila v Jugoslaviji. Na tem objektu bo Skupnost jugoslovanskih PTT izvedla atestiranje opreme.

Iskra zagotavlja izdelavo tehnične dokumentacije, dobavo opreme, izvedbo montaže in testiranje opreme ter vključitev centrale v javno telefonsko omrežje, predvidoma v drugem četrtletju 1988. Seveda če bodo pravočasno zagotovljena potrebna finančna sredstva.

Za doseg funkcionalne celovitosti je potrebno istočasno z gradnjo nove VATC Domžale zgraditi prenosne sisteme Domžale—Ljubljana in Domžale—Mengeš, novo KATC Mengeš in izvesti njeno prilagoditev za povezavo z novo VATC Domžale.

Obstoječa KATC Mengeš zmogljivosti 800 naročniških priključkov bo zamenjana z digitalno telefonsko centralo sistema SI-2000. Začetna zmogljivost bo 1680 naročniških priključnih točk. Za novo KATC Mengeš je v zaključni fazi izdelava idejnega projekta, pridobljena je ponudba Iskre Telematike.

Nekaj podatkov...

Kako projektirajo in gradijo telefonsko kabljsko omrežje v Domžalah

V letih 1983 do 1986 je potekala na območju, katero sodi na telefonsko centralo v Domžalah, intenzivna izgradnja telefonskega kabljskega omrežja. Zgrajena so bila omrežja na Viru, Dobu, Količevem, Zaborštu, Prelogu, Mačkovcih, Ihanu, Študi, Dragomlju ter v novem naselju Trzin-Mlake.

Kaj je z domžalskim hotelom?

Skladno s srednjeročnim planom občine Domžale za obdobje 1980—1985 je bilo opredeljeno, da je do leta 1985 treba pripraviti lokacijo za gradnjo hotela v Domžalah na lokaciji objekta ALKA zraven Veleblagovnice Napredek. Ta cilj je bil, kot je znano, uresničen.

Družbeni plan občine Domžale opredeljuje enega od osnovnih ciljev za obdobje 1986—1990 gradnjo hotela, kar pa je finančno gledano zelo zahteven in zapleten projekt; vsaj če bi ga želeli uresničiti po danes še vedno veljavnem konceptu. Graditi želimo hotel visoke »A« kategorije s približno 400 ležišči in sicer kot osrednji najkakovostnejši hotel na ljubljanskem območju. Vrednost takega projekta prav gotovo že precej presega 10.000.000.000 din.

Takega projekta seveda brez sovlaganja tujega partnerja ni možno uresničevati. Stiki s tujimi in domačimi partnerji so bili doslej že številni, tako je bila z enim od njih že lani podpisana predpogodba, ki je rokovno in finančno naložbo opredeljevala. Iz namne popolnoma znanih razlogov (verjetno pa zaradi pomanjkanja kapitala) ta predpogodba ni bila rokovno uresničena, čeprav razgovori še vedno niso v celoti prekinjeni tudi s tem

partnerjem. Iz razlogov z večino drugih tujih partnerjev pa je razvidno, da z odločitvijo glede svojega vlaganja čakajo na to, da se naša zakonodaja ustrezno spremeni ter omogoči sovlagatelju takšne pogoje, kot je to običajno širom po svetu. Taka sprememba naše zakonodaje je tudi že napovedana v relativno kratkem času.

Skladno s sklepi zborov občinske skupščine izpred približno enega leta je bila

tudi ustanovljena DO »Hotel AJURENA Domžale v ustanavljanju«, ki naj bi v prehodni fazi odigral vlogo investitorja (seveda s tujimi viri, sredstvi domačih in tujih sovlagateljev). Do pričetka same gradnje hotela ima ta delovna organizacija samo enega zaposlenega; njegova naloga je voditi vse zadeve, vezane na pripravo te naložbe.

Dejavniki v gradnji hotela

Kot je verjetno že znano, so trenutno ključni udeleženci v pripravah na gradnjo hotela:

— TRC Planum TOZD Gea Projekt Ljubljana, ki je pred nekaj več kot dvema letoma dobil pooblastilo Izvršnega sveta občine Domžale, da vodi vse aktivnosti oziroma je zaprl finančno konstrukcijo za odkup nepremičnin ALKO in drugih objektov na lokaciji hotela. Istočasno je financiral vsa druga pripravljala dela (investicijska zasnova, idejni projekti, investicijski program, zapiranje finančne konstrukcije za celoten hotel, ustanovitev DO Hotel Domžale v ustanavljanju); skratka, vodil je celotni inženiring za gradnjo in izkoriščanje hotela.

— SCT Ljubljana, ki je kratkoročno premoščala sredstva za odkup nepremičnin ALKO ter zagotavljala del zagonskih sredstev za ta projekt ter kot je razvidno tudi ogradila lokacijo ter porušila objekt »ALKO«

— Beograjska banka — Temeljna banka Ljubljana, ki je finančno sodelovala tako pri SCT kot IRC Planum — TOZD Gea Projekt Ljubljana.

Trenutna vrednost vseh doslej opravljenih del (pri-

prava, odkupi, rušenje znaša že blizu 1.200.000.000 din. Glede na to, da je šlo za kratkoročno premoštev sredstva, kar precejšen obseg lež v zgornjem znesku ni sijo obresti. Občina Domžale, oziroma njen sklop stavbnih zemljišč, ni imela pripravljene te lokacije doslej praktično niti 5 odstotke vseh nastalih stroškov, je bilo že vnaprej opredeljeno, da je takšen projekt za samo občino prezahteven zalogaj.

Občina Domžale pa prevzela določene obveznosti glede gradnje športnih in drugih infrastrukturnih objektov, ki so tesno povezani s funkcioniranjem hotela.

Namesto SCT — DO PIONIR — Novo mesto

Namesto SCT Ljubljana, ki je podal zahtevek za vrnitev vloženi sredstev, se je aktivno vključila v pripravo na gradnjo hotela DO »Pionir« Novo mesto, ki je znana kot graditelj hotela skih zmogljivosti doma in tujini. Računamo, da bo zamenjava udeležencev v gradnji prispevala tudi večji aktivnosti pri iskarnih tujih in domačih partnerjih ter k hitrejšemu zapiranju finančne konstrukcije. Prejeto kratkim je bil podpisani sporazumu med izvršnim svetom občine Domžale in IRC Planum TOZD Gea Projekt ter DO Pionir Novo mesto, v katerem so opredeljene pravice in obveznosti vseh treh podpisnikov ter opredeljeni terminski roki predvidene gradnje.

Ali bo prišlo do gradnje manjšega hotela?

V enem od določil je tudi opredeljeno, da v kolikor ni bo zaprta finančna kor-

Enotnost bratskih src...

Med tistimi slovenskimi občinami, ki so sprejele goste — nekdanje gostitelje slovenskih izgnancev v Srbiji, je tudi naša občina. 14 gostov je bilo v soboto, 6. junija ob 10. uri najprej na sprejemu pri predsedniku Sob Domžale Petru Primožiču. Ob priložnostnem pozdravu je naš župan družinam iz Srbije podaril knjige — monografije naše dežele — »Zakladi Slovenije«, nato pa je goste zadržal na prijetnem, tovariškem srečanju.

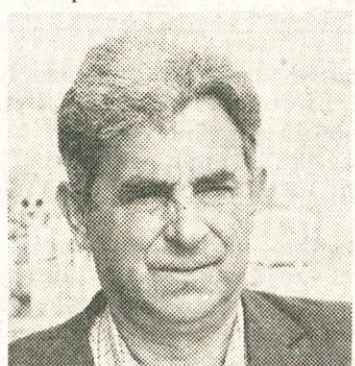
Po ogledu tovarne Toko so si naši srbski bratje ogledali Krumperk, konjeniški center, Železno jamo; centrani del prireditve pa smo gostom pripravili v Jamarskem domu. Ob dekliskem petju zboru pod vodstvom Metke Pichler, poslušanju najboljših spisov osmošolcev na temo bratstva in enotnosti ter ob iskrenih besedah prijateljstva je minil dan, posvečen gostom za obisk naše občine. Ob priložnosti smo sedli med prijatelje iz Srbije in tu je nekaj njihovih misli ob obisku v naši občini:

Draginja Popović:

Na vlaku bratstva in enotnosti sem že od prvega dne naprej — od leta 1961. Sprva sem hodila v Radovljico, Domžale pa sem spoznala preko družine Kersnik iz Lukovice. Kersnikovi, ki so bili izgnani v Srbijo, so nam (trojica smo pri njih) imeniten gostitelj. Izredno všeč mi je tu. Pokrajina, ljudje; občudujem njihovo spro-

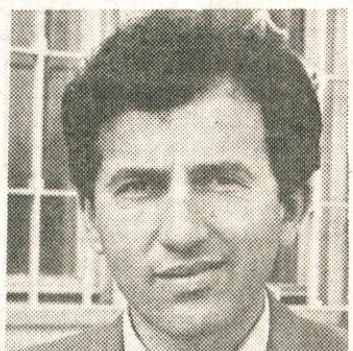
ščenost, in lep odnos do nas... Delam v gostinstvu, zato ljudi znam preceniti...

Vukašin Popović:

Prihajam iz vasi Mršinci pri Čačku. Spominjam se tistih strašnih let in tudi samega prihoda Slovencev v naše kraje, kamor so bili izgnani. Jaz sem imel tedaj 13 ali 14 let, pa se vsega vendarle spomi-

njam, kot da bi bilo včeraj. Prišli so v našo bližnjo vas Slatino. Na vlaku sem prvič, sicer kot predstavnik KS Mršinci, koder sem sicer predsednik krajevne konference SZDL.

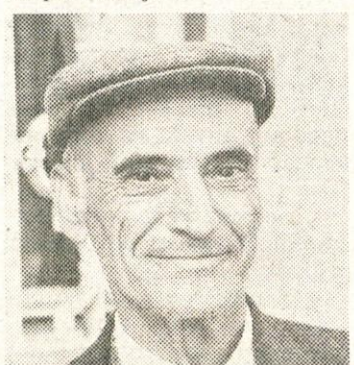
Jovica Vučičević:

Delam kot prodajalec v vasi Mršinci, v Slovenijo pa z vlakom prihajam kot predsednik našega

pobratenega kraja z vašimi Moravčami.

Povedati moram, da me vsi različni nesporazumi, ki se v odnosih med našima narodoma pojavljajo, zelo motijo, saj jaz ne vidim nobenih nasprotij ali osnov zanje. Mislim, da iskrenost med nami demantira vse te slabe plati, saj je »vlak« najboljši odgovor na vse provokacije...

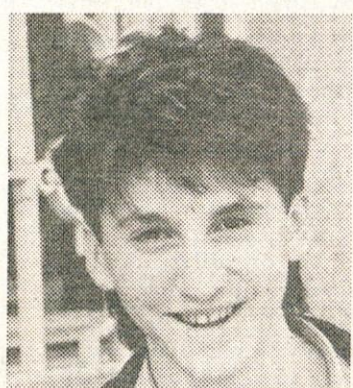
Živko Đurović:

Vsaj trikrat sem že bil v Sloveniji in sem vsakočrat presenečen nad napredkom in čistočo vašega kraja. Vsi na vlaku smo pravi ambasadorji razumevanja med obema našima narodoma. Nadvse sem bil navdušen nad veličastnostjo Postojnske jame in nad prireditvijo v Lipici. Izrekamo srčne pozdrave vsem dobromislimim ljudem domžalske občine.

Mica Đurović:

Na prireditvah ob sprejemu vlaka, ki povezuje v posebni obliki dva naroda, sem spoznala veliko prijateljev in ljudi, ki jim je bratstvo še vedno ideal in vzor. Prav zato sva se z možem odločila, da letos vzameva na pot v Slovenijo tudi naša vnuka Tijano in Dejana, ki ju vzgajam v spoštovanju in globokem občutenju bratstva in enotnosti med našima narodoma.

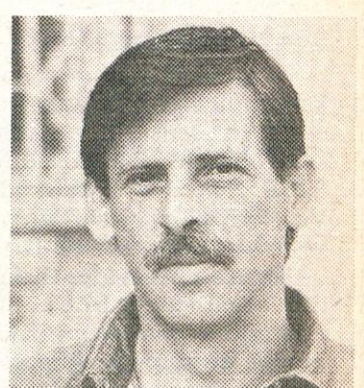
Dejan Đurović:

Jaz sem eden izmed najmlajših udeležencev letošnjega Vlaka bratstva in enotnosti. Kar se mene tiče, sem vzgojen v duhu bratstva, saj tako starši kot stari starši gojijo ljubezen, spoštovanje in lep iskren odnos do Slovencev in ostalih narodov. Všeč mi je bilo v Sloveniji, kjer sem bil prvič. Nisem si mogel predstavljati, da je Slovenija tako lepa in da ima — čeprav majhna, — toliko lepote kot smo jih videli v teh nekaj dneh.

Miljko Popović:

Doma sem v Brusu, kjer delam kot učitelj telesne vzgoje. V Sloveniji sem drugič, brat pa je bil tudi že dvakrat udeleženec vlaka.

Ti redni stiki so nas tesno povezali z družino Kersnik oziroma

Blatnik, saj imamo celoletne redne prijateljske stike. Vaša pokrajina in naravne lepote so mi izredno všeč, pa tudi gostitelji so se izredno potrudili, da so jih nama z ženo v obilni meri pokazali.

Verica Popović:

V Slovenijo sem že prihajala in sicer kot dijakinja na izlete na Bled, v Postojnsko jamo in drugam. Prvič pa sem bila sedaj udeleženec vlaka bratstva in enotnosti in reči moram, da je zame vse precej nenavadno. Zlasti so mi všeč ljudje, s katerimi se srečujem. Navdušena sem nad gostoljubnostjo, izleti, ki so nam jih pripravili in nad vsem...

Na tem mestu bo stal novi domžalski hotel če...

strukcija za obstoječi koncept gradnje hotela do jeseni, bomo pristopili k spremembi programa — to je k gradnji hotela manjših zmogljivosti ter nižje kategorije (visoke B). Pionir Novo mesto se bo poleg nameravane gradnje hotela aktivno vključeval tudi v stanovanjsko gradnjo v domžalski občini — bodisi v kareju ob Šlandrovi šoli — ob Ljubljanski cesti ali v kareju nasproti SPB-2 tudi ob Ljubljanski cesti. Ta gradnja pa naj bi stekla šele koncem tega srednjeročnega obdobja, oziroma po dokončanju druge faze oseserke SPB-1 v Domžalah.

Še vedno mislimo, da občina Domžale kot tudi ljubljanska regija potrebuje hotel tako za poslovne kot turistične namene. Znano je, da so bili osrednji cilji srednjeročnih družbenih planov doslej v občini Domžale praktično dosledno uresničeni, saj doslej niso bili zgolj odraz želja ali sanjarjenja. Dokazov za to ni potrebno posebej naštevati.

Anton Preskar

Steklina spet v naši občini:

Varujmo se pred steklino

Na območju občine Domžale se še vedno odkrivajo novi primeri stekline pri lisicah. Ker je pred nami sezona nabiranja gozdnih sadežev (borovnice, gobe), je prav, da se bolje seznanimo z boleznijo.

Steklina je virusna bolezen živali in ljudi. Bolezen je nalezljiva in neozdravljiva ter se vedno konča s smrtjo obolelega človeka ali živali. Bolezen je razširjena po vsem svetu. Širi se z ugrizom steklih živali, ki s slino izločajo viruse.

V Sloveniji so najpogostejši prenašalci stekline lisice in druge divje zveri, zato govorimo tudi o gozdni ali silvatični obliki stekline, za razliko od urbane stekline, pri kateri so glavni prenašalci domače živali (psi, mačke).

Po ugrizu stekle živali oziroma po okužbi z virusom stekline se pojavijo prvi bolezenski znaki po nekaj dneh ali celo po enem letu ali tudi več, najpogosteje pa 2—8 tednov po okužbi. Globoki ugrizi ter ugrizi po glavi in v bližini živcev so nevarnejši. Virus, ki ga

stekle živali izločajo s slino, potuje namreč po živcih do možganov, kjer poškoduje živčne celice. Okužena žival lahko izloča virus s slino že nekaj dni preden se kažejo prva bolezenska znamenja. Znaki obolenja za steklino pri domačih živalih so večinoma

podobni. Najbolj značilne so spremembe v obnašanju. Glede na sam potek bolezni ločimo tipično ali agresivno in tiho depresivno obliko stekline.

Pri agresivni obliki stekline opažamo razdražljivost, ki se stopnjuje, popadljivost, živali grizejo neobičajne stvari, psi hripavo lajajo, se slinijo, mačke so večinoma zelo napadalne, goveda so preplašena, skacejo v jaslilih, se močno slinijo, pogosti so znaki kolike. Prašiči postanejo napadalni, drgnejo ob korita in druge živali, se močno slinijo.

Pri živalih pride do pogina zaradi zadušitve (paraliza dihalnih mišic).

Pri tihi depresivni obliki pa živali lahko poginejo hitro in ne opažamo razdražljivosti. Včasih pa ta oblika traja dolgo, žival ima paralizno in močno shujša.

Pri divjih živalih pa je značilno (posebno pri lisicah), da zaradi motenj v zavesti spreminjajo obnašanje do svojih naravnih sovražnikov. Lisice prihajajo v naselja, ne bežijo niti pred ljudmi niti pred psi. Druge divje živali, ki so po naravi neagresivne ali plahe pa postanejo agresivne ali čisto pohlevne.

KAKO NAJ SE OBVARUJEMO PRED STEKLINO?

Če opazimo pri domačih živalih nenormalno obnašanje, moramo obvestiti veterinarja, ki bo odredil potrebne ukrepe. Divje živali, ki se neprimerno vedejo se mora pustiti pri miru in o najdbi obvestiti lovca. Tudi srnjad, ki pride v bližino

ljudi, še posebno, če se ne boji ljudi, je lahko okužena s steklino. Ne prijemajmo in ne božajmo divjih živali (srnjadi in lisice), ker se človek lahko okuži tudi preko ranic na rokah, in ne samo, če pride do ugriza. Ljudje, posebno pa otroci naj se izogibajo stikov tudi s potepuškiimi psi in mačkami. Poskrbimo, da bodo psi redno enkrat letno cepljeni proti steklino.

Če človeka poškoduje stekla žival, ali žival, za katero sumimo, da je zbolela za steklino, je potrebno takoj poklicati pomoč v najbližji ambulanti. Samo pravočasno cepljenje lahko prepreči smrt pri človeku zaradi ugriza stekle živali.

UPRAVA ZA INŠPEKCIJSKE SLUŽBE

Osnovna organizacija ZSMS Lukovica se za pomoč pri organizaciji shoda mladih v Lukovici zahvaljuje DO: TOKO, HELIOS, UNIVERSALE, TOSAMA, SLOVENIJALES, LEK, MELODIJA, MOJCA, gostiščem BEVC, NAPOLEON, RUS, GAŠPER, REPOVŽ ter obrtnikom: Smerkolj Slavku, Avbelj Sreču, Horjak Maksu, Dejanovič Ivu, Prašnikar Milanu, Kotnik Janezu in Avbelj Francu.

SZDL pred volitvami...

Na svoji seji je Občinska konferenca SZDL Domžale sprejela rokovnik o kandidacijskih postopkih in volitvah organov v organizacijah SZDL v občini Domžale v letu 1987. Tako so bili postavljeni temelji vseh aktivnosti, ki so se v nekaterih krajevnih organizacijah že začele, saj so v več kot polovici KO SZDL že sprejeli lastne rokovnike, v nekaterih pa so že evidentirali možne kandidate za organe v prihodnjem mandatnem obdobju.

In kateri so najpomembnejši datumi?

15. 9. 1987

Do tega datuma naj bi zaključili prvi del aktivnosti v vseh krajevnih organizacijah SZDL. To pa pomeni, da bi zaključili z evidentiranjem tako za lastne organe in vodstva, kot za vodstvo in organe OK SZDL Domžale, obenem pa naj bi do tedaj že izdelali predlog poročila in programskih usmeritev za prihodnje leto. Pričakuje se, da bo to množična aktivnost, v katero se bodo vključile vse družbenopolitične organizacije, društva in družbene organizacije v posameznih krajevnih skupnostih, enako pa tudi na občinski ravni.

31. 10. 1987

Potem, ko bi evidentirane možne kandidate obravnavali v različnih organih tako SZDL kot ostalih frontnih delih, naj bi do konca oktobra izpeljali volilno-programške konference v vseh krajevnih organizacijah. Na teh konferencah naj bi opravili naslednje aktivnosti:

— sprejeli poročilo o poteku kandidacijskih in volilnih opravil, izvolili novo vodstvo KO SZDL, kakor tudi vse potrebne organe, sprejeli poročilo o aktivnostih v preteklem letu in nove programske usmeritve, obravnavali in oblikovali stališča k predlogu vodstva OK SZDL, kakor tudi k predlogu sestave organov OK SZDL in njenega predsedstva.

30. 11. 1987

Na osnovi pregleda izvoljenih delegatov za občinsko kon-

ferenco in na osnovi pripomb in stališč, oblikovanih na volilno-programskih konferencah KO SZDL in na sestankih DPO, naj bi predsedstvo OK SZDL pripravilo predlog možnih kandidatov za nosilce vodilnih funkcij, člane predsedstva ter člane drugih organov, s katerimi naj bi preko Občinskega poročevalca se-

znano tudi širšo javnost. Do konca novembra naj bi bila v občini izpeljana volilno-programška konferenca, kjer bi obravnavali poročilo o kandidacijskih in volilnih aktivnostih, poročilo o delu OK in njenih organov v preteklem mandatnem obdobju, kakor tudi programske usmeritve, izvolili pa naj bi tudi novo vodstvo in nove organe tako OK kot njenega predsedstva. Obenem bi na tej seji obravnavali in oblikovali tudi predlog možnih kandidatov za nosilce vodilnih funkcij v medobčinskem svetu in republiški konferenci SZDL.

31. 12. 1987

Do konca leta 1987 naj bi bili opravljeni tudi volilno-programski konference tako Medobčinskega sveta SZDL ljubljanske regije kot Republiške konference SZDL Slovenije.

PREDSEDSTVO OBČINSKE KONFERENCE SZDL DOMŽALE POZIVA VSE DELOVNE LJUDI IN OBČANE, DA SE AKTIVNO VKLJUČIJO V VSE KANDIDACIJSKE IN VOLILNE POSTOPKE ZA IZVOLITEV NOVIH VODSTEV IN ORGANOV V VSEH ORGANIZACIJAH SOCIALISTIČNE ZVEZE V NAŠI OBČINI!

M-ETA, ŽIVILSKA INDUSTRIJA
KAMNIK

objavlja

præsta dela in naloge

VZDRŽEVALCA TOVORNJAKOV IN VILIČARJEV

Pogoji:

- KV avtomehaničnik
- 2 leti delovnih izkušenj
- opravljen vozniški izpit C-kategorije
- splošna telesna spretnost in odgovornost pri delu
- 6 tednov poskusno delo

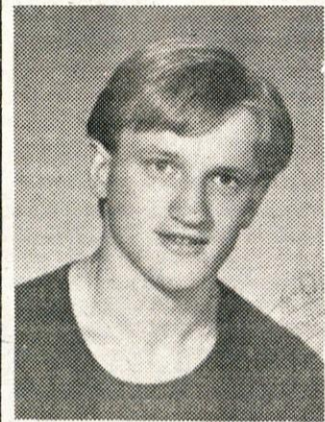
Prijave sprejmamo v roku 15 dni po objavi na naslov: M-ETA, Živilska industrija Kamnik, Kajuhova pot 4, Kamnik.

Igor Mlakar — novi sekretar OS ZSS Domžale

Na seji Občinskega sveta ZSS Domžale dne, 3. junija 1987 je bil izvoljen novi sekretar OS ZSS tov. Igor Mlakar. Dosedanja sekretarka tov. Jelka Zalogar je zaradi zdravstvenega stanja zaprosila za predčasno razrešitev.

Igor MLAKAR, roj. 1959, stanuje Mengeš, Zavrti, zaposlen v DO Varnost TOZD Vzdrževanje, kjer opravlja dela in naloge nadzornega varnostnika. Ima dokončano srednjo ekonomsko šolo. Že kot mladinec se je aktivno vključeval v izvenšolske aktivnosti. V ZK je

bil sprejet v srednji šoli, vseskozi pa aktivno dela tako na področju samoupravnih organov kot v družbenopolitičnih organizacijah. V sindikalni organizaciji je opravljal vrsto pomembnih funkcij, saj je član občinskega sveta ZSS, predsednik Odbora za SLO in DS, član odbora za SLO in DS pri MS ZSS ter član ROS delavcev komunalnega in stanovanjskega gospodarstva. Aktivno dela tudi v ZKS (sekretar OO ZKS v TOZD), v SZDL ter ZRVŠ. S svojimi dosedanjimi izkušnjami, zlasti v delu sindikalne organizacije, bo lahko uspešno opravljal funkcijo sekretarja Občinskega sveta ZSS Domžale.

POSVET O ZGODOVINI DOMŽALSKE OBČINE IN PEREČIH PROBLEMIH KRAJEVNEGA ZGODOVINOPISJA

V sredo, 10. junija je bil v Domžalah posvet o zgodovini domžalske občine in perečih problemih krajevnega zgodovinskega pisarstva, ki so ga organizirali skupščina občine Domžale, sekcija za krajevno zgodovino, zveza društev zgodovinarjev Slovenije ter občinski: Kulturna in raziskovalna skupnost.

Na posvetu (tako srečanje je bilo v Domžalah že pred leti), se bodo udeleženci obogatili s podatki o zgodovini sedanje domžalske občine ter se seznanili s problemi krajevnega zgodovinskega pisarstva.

V domžalski občini je postala že tradicija vsebinsko obelježevanje pomembnih zgodovinskih obletic ter jubilejev delovnih organizacij in društev z izdajanjem posebnih publikacij ali z objavami zgodovinskih prispevkov v Občinskem poročevalcu in glasilih delovnih organizacij, pa tudi z razstavami. Tako smo v občini letošnji 50-letni jubilej ustanovnega kongresa KPS in ljudskofrontnega shoda na Taboru nad Ihanom obelježili z izdajo posebne brošure in s publikacijo o partizanskih tiskarnah in ciklostilnih tehnikah. Sicer pa smo v novih prostorih Knjižnice pripravili priložnostno razstavo del o krajevni zgodovini domžalske občine, iz katere se vidi, da je bera del s tega področja že bogata in da je zanimanje za preteklost izredno poraslo. Spodbujamo in gmotno podpiramo izdajanje del iz vseh zgodovinskih obdobij, prizadevamo pa si, da bi bile posebej temeljito osvetljene prelomnice in da bi v različnih prispevkih prišlo do izraza posebnosti življenja in dela prebivalstva sedanje domžalske občine. Te cilje želimo doseči tudi z novim Zbornikom občine Domžale, ki ga bomo posvetili pokojnemu profesorju zgodovine Karlu Kušarju, ki je bil glavni pobudnik za njegovo izdajo, z njim pa se želimo oddolžiti njegovemu spominu.

Na posvetu v novi domžalski Knjižnici v dopoldanskem in popoldanskem času so z referati sodelovali:

- dr. Božo Otorepec, (Domžale v srednjeveških virih);
 - dr. Ferdo Gestrin, (Vaška naselja v domžalski občini v srednjem veku);
 - Mirina Zupančič, (Gradovi na domžalskem in moravškem območju);
 - Ema Umek in dr. Ignacij Voje, (Domžalsko območje v luči katastrskih zapisov);
 - dr. Jože Žontar, (Zemljiško gospodarstvo Krumperk);
 - Majda Žontar, (Kulturna in telovadna društva v Domžalah in okolici do I. svetovne vojne);
 - dr. Vasilij Melik, (Domžalsko področje in volitve v preteklosti);
 - dr. Miroslav Stiplovšek, (Razvoj novih industrijskih panog na domžalskem in mengeškem območju 1918—1941);
 - France Filipič, (Zveze KPJ leta 1930 na domžalskem območju);
 - dr. Tone Ferenc, (Značilnosti razvoja ljudske oblasti med NOB na domžalskem območju);
 - Zora Torkar, (Partizanske bolnišnice na domžalskem in moravškem območju);
 - Peter Primožič, (O razvoju domžalske občine po letu 1945, s posebnim poudarkom na obdobju 1975—1985);
 - dr. Dušan Nečak, (Problematika krajevnega zgodovinskega pisarstva za čas po letu 1945);
 - France Benedik, (35-letnica Kronike, časopisa za slovensko krajevno zgodovino).
- V širokem krogu uglednih slovenskih zgodovinarjev so bili tudi predstavniki ustreznih raziskovalnih republiških ustanov pri CK ZKS, RK SZDL, ZSS in republiškem odboru ZZB NOV, učitelji zgodovine na osnovnih šolah in drugi...

Brojan

Prihodnost trzinskega smetišča:

Stop za smeti

Pred gradnjo občinskega malokalibrskega strelišča

Sredi polja pri Trzinu kraljuje jama; že dolga leta je, odkar so iz nje vozili gramoz za kdove katero gradnjo. Dolgo je samevala tam sreda: kmetijskih površin KPC Jable... Potem pa se je nekdo spomnil, da bi se jo dalo zasuti s smetmi... In tako je prišlo prekletstvo smeti, prekletstvo, s katerim že dolgo želijo obračunati tako v KS Trzin, na osnovni šoli Edvarda Kardelja, na domžalskem komiteju za urbanizem, gradbeništvu, komunalne zadeve in varstvo okolja, SKIS-u in še kje.

Pa ne gre in ne gre! Koliko opozorilnih tabel je bilo že postavljenih, koliko prepovedi že izgovorjenih in napisanih, precej, mandatnih kazni je bilo izrečenih; pa nič! Ljudstvo, ki tone v smeteh, še kar naprej kljub zvonenim besedam o ekologiji vozi, dobavlja, dostavlja smeti in odpadke v nezmanjšanih količinah. Pred časom so v Trzinu že postavili ograjo, ki naj bi branila prostor pred odlagali. Celo nove kole so postavili, pa jim je ob novih

količinah smeti zmanjkalo poguma, da bi napeli še mrežo.

Vsak ponedeljek po pretečenem vikendu, vsak novi delovni dan po iztečenem prazniku z novimi količinami vsakovrstne šare, odpadkov, gradbenih ostankov in vsega, kar se ljudem ne zdi več vredno hraniti. Zaman so vsa prizadevanja komunalnega inšpektorja, šolskih otrok, delavcev KPC Jable pred to neuničljivo razvado in ekološkim deliktom.

Kljub temu, da si trzinski šolarji, strelci in drugi športniki v občini tako neznansko že dolgo časa želijo urediti v tej jami občinsko malokalibrsko strelišče, stanje ostaja, kakršno je.

Izhoda skoraj ni videti, čeprav za gradnjo strelišča obstaja lokacijska dokumentacija, velika pripravljenost trzinskih strelcev, pa pripravljeno gozdne gospodarstva, ki je za to območje že namenilo smrekice za nasad...

Kdaj, kako in kdo preseka ta gordijski voz? Nihče drug, kot domžalski, trzinski in mengeški občani sami, ki bodo z drugačnim ravnanjem omogočili trzinskim strelcem, prizadevnemu ravnatelju in športnemu delavcu Francu Brečku, ter vsem drugim čez čas morda le športno in rekreativno dejavnost tam, koder danes nemarneži še odlagajo (odlagamo) smeti.

M. Brojan

Strelišče v izgradnji je žal še vedno le — smetišče. Krivci: MI VSI! pardon, precej izmed nas!

Na tej površini želijo trzinski strelci urediti strelišče za malokalibrsko puško

Vas Gorjušo pri Dobu predstavljajo mladi novinarji osnovnih šol naše občine

V organizaciji OK SZDL Domžale in Delavske univerze so se zbrali ob začetku junija mladi novinarji z naših osnovnih šol na štiridnevnem izobraževalnem seminarju, na katerem so spoznali nekaj zanimivosti novinarskega dela. Po teoretičnih dneh je sledilo praktično delo na terenu. Izbrali smo vas Gorjušo, ki so jo mladi novinarji predstavili vsak s svojega zornega kota: kot so vas pač videli sami. Stran, ki je pred vami, je v celoti delo mladih novinarjev, ki jim bo zagotovo v vzpodbudo za novinarsko delo in sodelovanje pri Občinskem poročevalcu še vnaprej...

Sodelovali so:
Vesna Sivec, Albina Rolih, Špela Zalokar, Jure Zalokar, Mojca Lubej, Jana Rems, Nuša Bratovš, Joži Zupan, Urša Florjančič, Urška Sedeljšak, Marjana Cencelj, Melita Lisjak, Branka Kralj.

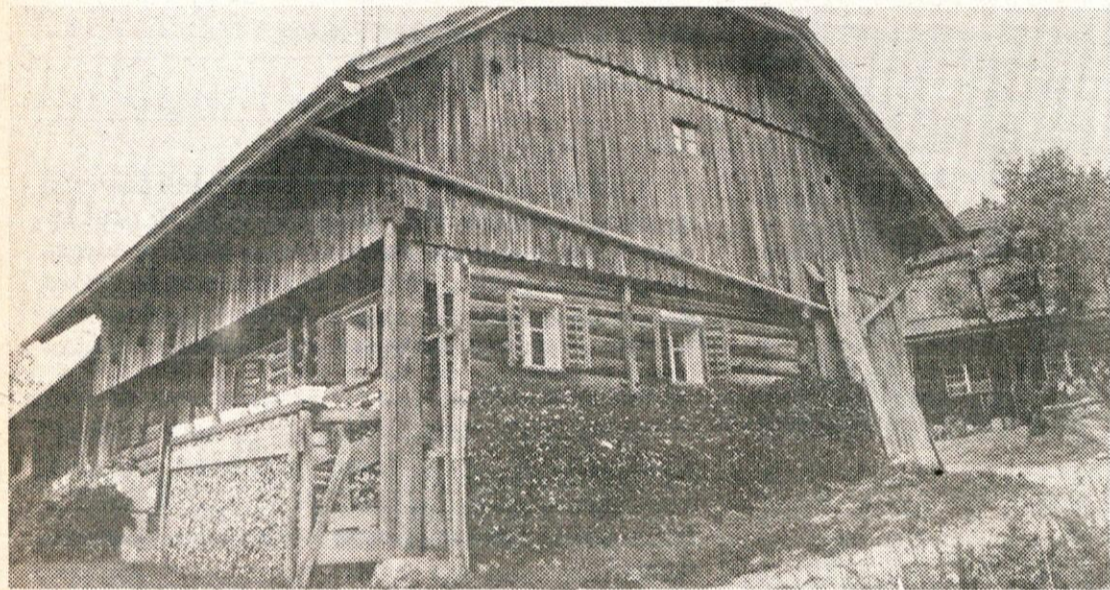
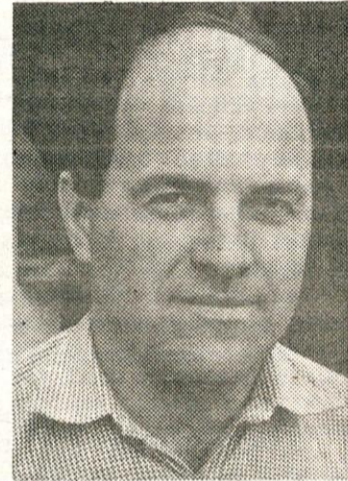
Gorjuša lepa vas... toda

Moja naloga je, da napišem intervju, v katerem bi kaj več izvedela o vasi Gorjuša.

Vas Gorjuša leži približno 2 km naprej od Doba. To je majhna vas, ki ima približno 20—25 hiš.

Prebivalci te vasi se večinoma ukvarjajo s kmetijstvom, posamezniki pa se vozijo na delo v bližnje tovarne in tudi drugam. Otroci obiskujejo OŠ v Dobu.

Neka vaščanka me je ob vprašanju, kdo bi mi kaj več povedal o tej vasici, napotila k tov. Kamilo Domitroviču, ki sem ga tudi obiskala in z njim napravila intervju...

Hiša, ki se ponaha z vzdevkom, da je na Gorjuši najstarejša. Ocenjujejo, da je stara med 200 in 300 let

Nekaj zbranih podatkov o gradu Krumperk, Jami, Jamarskem domu...

Gorjuša je vas nad Dobom. Leži 320 m nad morjem in je znana predvsem po turizmu: Stoji na kraškem svetu; posledica tega je, da je tod veliko kraških jam in vrtáč. Najbolj znani sta Železna jama in Babja jama.

Železna jama je zelo obiskovana, saj je najbolj znameniti del Gorjuše. V njej so trije zelo zanimivi kapniki: 1,5 m visok stalagmit, oblika kamelje in kozje glave. Jama je dolga 120 m, globoka pa 23 m. V njej je stalna temperatura 8 stopinj. Železna jama se imenuje po železu, ki so ga včasih tod kopali.

Babja jama je nekako bolj površinski prostor. To je 25. odkrita postojanka pračloveka v naših krajih in eno od bogatih

arheoloških najdišč. V njej so našli kamnita rezila, okostja volkov in bobrov. Ta jama nas spominja na kameno dobo. Jama je dobila ime Babja jama, po tem, da so se med spopadi s Turki, ženske s svojimi otroki zatekale v to zavetje. Babja jama je stara nekako 15000 let.

Poleg jam pa je na Gorjuši še grad Krumperk, ki je bil prvič omenjen 1538. In kot zanimivost: Na gradu se je rodila mati zgodovinarja Janeza Vajkarda Valvasorja.

Kot najbolj turistična točka pa slavi Jamarski dom. Jamarski dom so v letih 1964—1986 s prostovoljnimi delom zgradili člani društva za raziskovanje jam SIMON ROBIČ DOMŽALE.

Jamarji se seveda ukvarjajo z jamarstvom, radi razkažejo jame skupinam šol, ki pridejo na ogled. V pritličju doma pa je muzej. Največ dela imajo ob

koncu tedna, ker je to že znana turistična točka. Dom je v zakupu, vodi ga pa Marko Ravnikar. Pravijo, da je hrana, ki jo v domu pripravljajo, odlična...

Kot sem že omenila, je v pritličju muzej, v katerem je razstava kapnikov grofa Franca Hohenwarta, geološka zbirka, arheološka zbirka, jamarska zbirka in Robičeva zbirka. Simon Robič je bil rojen 11. februarja 1824, umrl pa je 7. marca 1897. Jame je hodil raziskovat zelo rad. Zbral je nad 16000 rastlin, hroščev, žuželk, ki jih na svetu ni mogoče dobiti. Bil je človek, ki je ljubil naravo. V muzeju je njegov kip, spominska plošča in njegova zbirka mahov in živali. Pred domom pa je spomenik z napisom letnice njegovega rojstva in smrti.

Urša Sedeljšak, 7. razred OŠ Janko Kersnik Brdo

Sem mlada novinarka, ki bi rada izvedela kaj več o vaši vasi, posebnosti in pomembnejših objektih. Pa za začetek kaj o vas...

Sem Kamilo Domitrovič, po poklicu sem učitelj. Učim na srednji kovinarski šoli v Domžalah. V to vas smo se preselili približno pred 30-timi leti.

Kako vam je všeč v tej vasi?

Ta vas mi je kar všeč, motijo me nekatere pomanjkljivosti, ki jih tu občutijo vsi vaščani. Potrebovali bi trgovino, pošto, telefonsko govorilnico, boljše prometne zveze, kar se zelo čuti zaradi oddaljenosti od Doba. Tudi hiše so preveč skupaj. Smetišče in njegova neurejenost, povzročata veliko preglavic, zaradi večje razširjenosti raznih zajedalcev in mrčesa. Zadovoljen pa sem s PTT prometom, saj redno v kakršnemkoli vremenu tu poštar prinese pisma in druga sporočila.

Kako je z obiskom v vaši vasi?

Gorjuša je dokaj obiskana vas. Na to največ vpliva Železna jama, Jamarski do, grad Krumperk, konjeniški klub Krumperk in narava, ki privablja izletnike.

Kakšna je okolica Gorjuše?

Okolica Gorjuše je zelo neurejena; s tem mislim predvsem smetišče, okolico gradu, bližnji bajer in močvirnate predele, katerih je približno 30 ha; tudi ceste sčasoma slabijo. Res največji problem je smetišče, ki zelo vpliva na zrak in ga onesnažuje. Najbolj se to občuti poleti, ko pride do še večjega razkroja odpadkov in vetra, ki razširja odpadke. Tudi manjši izviri, se zastrupljajo pod vplivom smetišča. Prevoz smeti na smetišče pa je neugoden tudi za otroke na poti v šolo in iz nje. Zato je vsa vas proti smetišču, ki je v bližini.

Se pa najdejo pa tudi takšni, kjer se čuti urejenost in skrb človeka, ki ne dovoli, da bi se uničevalo še naprej.

Vaša vas ni velika. Ali morda načrtujete še gradnjo hiš in objektov?

Da, naša vas je res med manjšimi, toda zato se ne bo povečala, saj je zaščiten in je tako gradnja novih hiš prepovedana; težimo pa po ohranitvi starejših objektov in hiš.

Kakšna je preskrba z elektriko in vodo?

Vsa vas ima elektriko in vodo urejeno. Imamo svoj vodovodni rezervoar. Včasih nas res težijo težave z vodo (pozimi), ko voda zmrzne...

Najbrž je za tako vas zelo pomemben telefon. Ga ima kakšna hiša?

V vasi so trije telefoni, ki jih veliko uporabljamo. Pri nas telefona nimamo, vendar ga pričakujemo. Ob nujni potrebi si vaščani pomagamo tako, da hodimo telefonirat k tistim, ki imajo telefon.

Tukaj v vasi je nekaj kmetij. Kaj pa ljudje, ki nimajo kmetij, kje se zaposlujejo?

Da, v vasi imamo kar precej večjih in manjših kmetij. Kmetijske površine največ obdelujejo strojno. Ostali vaščani so zaposleni največ v tovarnah kot so Tosama, Toko, Helios, Papirnica; tudi v trgovinah in drugih delovnih objektih in organizacijah so zaposleni.

Ali se ljudje v vasi dobro razumejo?

Moram priznati, da naši medsebojni odnosi niso najboljši. Večkrat se naša mnenja razlikujejo. Pogrešamo pa skupno shajališče, kjer bi se lahko pogovorili in razrešili mnoge težave, ki nas pestijo.

Vas spada pod KS Dob. Ste o vsem kar se dogaja v Dobu, redno obveščeni?

Seveda se predstavniki vasi sestankov redno udeležujejo, a zaradi neprimernih oziroma ker nimamo primernih shajališč, pomembnejše sklepe ipd. težko posredujejo ostalim. KS vseh naših prošelj ne upošteva. Naj povem, da če želimo kaj storiti, za kar potrebujemo denar, ga moramo predvsem prispevati sami. Tudi komunalne storitve niso najbolj solidno organizirane.

Kaj najbolj pogrešate v vasi?

Kot sem že omenil, je to skupno shajališče ali nekaj podobnega; lahko bi imeli oglasno desko, ob kateri bi se širila večja obveščenost o marsičem v vasi. Najpomembnejše pa bi bilo skupno sodelovanje in organizacija vaščanov, saj bi s skupnimi močmi prebrodili mnoge težave.

To bi bilo tudi vse. Za ta pogovor se vam najlepše zahvaljujem.

Jana Rems, 7. r. OŠ Martin Koželj, Dob

Pogled s hriba

Še v Domžalah smo izvedeli, da gremo na naše prvo terensko delo v vas Gorjuša pri Krumperku.

Do Jamarskega doma na Gorjuši so nas odpeljali s kombijem, v katerem je bilo zelo živahno. Pletla so se nova poznanstva in prijateljstva. V takem razpoloženju smo prispeli do vasi, v kateri naj bi opravili svoje delo.

Dobili sva nalogo, da predstaviva zunanjo podobo vasi.

Povzpeli sva se na najvišjo točko in najin pogled je objel celotno vas, saj ta vas zajema približno dvajset stanovanjskih hiš. Vas je potisnjena v globel, obkrožajo pa jo griči in obširni, zeleni gozdovi.

Pogled na prijazno vas Gorjuša pri Dobu

Starejše hiše v tej vasi izpodrivajo nove, modernejše, večje hiše. Po kamniti poti sva se odpravili v vas, v oči pa nama je takoj stopila stara, še vsa lesena hiša. Odločili sva se, da poizveva o njeni zgodovini. Sprejela naju je stara, nasmejana ženička, ki naju je z veseljem povabila v kuhinjo, ter nama je začela pripovedovati brez zadržkov o vsem, kar sva jo vprašali.

Povedala nama je, kar sva že prej sami domnevali, da je ta hiša res najstarejša v vasi. Stara je že kar dobrih 250 let in že od vsega začetka se pri njih reče »pri Petriču«. »Kuhamo pa najraje še kar stare domače jedi,« nama je zaupala.

Po prijaznem pogovoru sva se odpravili naprej po vasi. Po gričku dol in gor in že sva bili pred zelo veliko, prenovljeno kmetijo. Na sprednji strani hiše je spominska plošča Poldetu Mišu, domačinu in narodnemu heroju. Pogovarjali sva se z njegovim posinovljencem, 61 letnim Rudijem Mišem. Na tej kmetiji gospodarji že več kot 20 let, gradi nov hlev, saj je stari premapjhen za 20 glav živine, poleg tega pa ga je zob časa že kar precej načel. Z jezo v glasu nama je povedal, da mu lisica krade kokoši in da ji je sam težko kos. Ob najinem odhodu nama je pokazal tudi najstarejši, seveda prenovljeni kozolec v vasi, ki je njegov.

Odhajali sva proti Jamarskem domu. Na klancu pred gozdičem sva se še enkrat ozrli po tej prekrasni vasici. Zdelo se nama je, da gozdovi v vsej svoji veličini varujejo to vasico, obrobni pašniki pa so bili videti kot zelene žametne preproge, polne dehtečih ivanjščic.

Vesna Sivec in Albina Rolih OŠ Matije Blejca-Matevža Mengeš

Spominska plošča revolucionarju – prvoborcu Leopoldu Mišu

Druga biserna poroka v domžalski občini:

Srečno, Pavličeva ata in mama

Ob šestdesetletnici skupnega življenja

Ne zgodi se pogostoma, da bi imeli priložnost seči v roke zakoncem, ki praznujeta biserno poroko. Tak jubilej — 60 let skupnega življenja sta dočakala Pavel in Frančiška Pavlič, znana Domžalčana, doma na Masljevi ulici. 70 svatom — članom številnih družin Pavličevih se ob čestitkah pridružujemo tudi bralci in uredništvo Občinskega poročevalca.

Pavel Pavlič, ženin — biserni poročelec, je bil rojen 29. junija 1904. leta v Obršah v kmečki družini, kjer je bilo devet otrok. Že v starosti sedmih let mu je umrla mama tako, da je zgodaj okusil trdo življenje. Med 1. svetovno vojno, ko je bil oče na fronti, je na kmetiji ostal staro materjo in dvema mlajšima bratoma; dva brata in dve sestri pa so umrli že preje. Tako je moral voditi vsa težja kmečka dela. Oče se je po vrnitvi ponovno poročil in družina se je povečala še za dva člana. Zaradi

dela na kmetiji se naš slavljenec tudi ni mogel izučiti za čevljarja, kar je bila njegova želja.

Frančiška Pavlič, biserna poročenska, je bila rojena 2. oktobra 1907, v Prapročah pod Kamniškimi planinami. Tudi pri njej doma je bilo devet otrok in že v mladosti je okusila trdo kmečko delo in tako je zaradi tega dela na kmetiji ostala neuresničena njena želja, da bi se izučila za šiviljo. Poročila se je z 19. leti in odšla zdoma. Skupno življenje sta Pavličeva ata in mama

pričela na moževem domu v Obršah. Z željo, da si ustvarita lastni dom, sta odšla v Ljubljano. Tu sta si ustvarila družino, oče je delal kot nekvalificiran delavec, mati pa je gospodinjala in skrbela za otroke. Zaradi krivice, ki se mu je dogodila v službi in domotožja po domačem kraju, sta se preselila v Rafole, nazadnje pa sta se ustalila v Domžalah, kjer ju je zatekla II. svetovna vojna. Veliko sta pomagala partizanom, zlasti pa ranjenecem v kolovški bolnici. Oče je veliko tvegäl pri prevozih hrane in obleke za borce. Zasliševali in preganjali so ga domači izdajalci in je le za las ušel smrti.

V zakonu se jima je rodilo devet otrok, trije sinovi in šest hčera. Kljub težkim razmeram sta vsem omogočila šolanje oziroma prosto izbiro poklica. Ob njunem visokem jubileju je živih še sedem otrok, 18 vnukov in 90 pravnukov.

Oče se je upokojil pred 18 leti; pokojnino si je pridobil z delovno dobo in priznanimi dvojnimi leti. Veliko let je bil zaposlen pri trgovskem podjetju Napredek, nazadnje pa pri Energoinvestu v Črnučah.

Skupščina občine je obema slavljencema pripravila priložnostna darila in slavljenca sta vidno ganjena v krogu svoje velike družine pripovedovala o časih, ko sta se spoznala in prvič »vzela«. Mnoge čestitke so bile ob tem izrečene, mnoge dobre želje prav tako. Pridružujemo se jim v upanju, da bo ata Pavle še kdaj zašel med svoje vinograde, ki jih je tako rad negoval in obdeloval ter da bi mama Frančiška imela toliko zdravja in moči, da bi še mnogo let obiskovala — vse peš seveda — svoje drage, ki so njo in ata ob njunem prazniku v polnem številu obdali veselih src, da so ob bisernem prazniku ob njiju in z njima.

M. Brojan

Bisernoporočenca Frančiška in Pavel Pavlič skupaj s svojimi otroki (Foto: Vili Majhenič)

Predsednik skupščine Peter Primožič čestita atu in mami Pavličevima za 60 let skupnega življenja

Kdaj dovolj denarja za KS?

Skupščina Socialistične republike Slovenije je v preteklih letih kar nekajkrat razpravljala o problematiki samoupravnega položaja in razvoja krajevnih skupnosti in v povezavi s tem tudi o zagotavljanju materialne osnove razvoja in dela le-teh.

Vselej je bilo opozorjeno na pomen planiranja v KS in na potrebo po uskladitvi samoupravnih sporazumov o temeljih plana KS, TOZD in SIS, ki bi morali v okviru občine opredeliti svoje materialne obveze in ukrepe za realizacijo nalog skupnega pomena. Tudi za KS v naši občini lahko ugotovimo, da se uspešno razvijajo kot konstitutivni element v družbenopolitičnem sistemu, da je KS udeležena pomembno v delegatskem in skupščinskem sistemu, da pa so marsikje še težave. KS bi se morale v večji meri uresničiti kot tiste humane temeljne skupnosti, v katerih delovni ljudje in občani v medsebojnem sporazumevanju ustvarjajo svojo posebno interesno skupnost, na osnovi sožitja, medsebojnega sodelovanja krajanov in na podlagi skupnega ustvarjanja pogojev za življenje in delo v kraju, naselju, soseski.

Čeprav ugotavljamo precej pozitivnih premikov na področjih življenja in dela KS, ne moremo biti povsem zadovoljni z zagotovitvijo normalnejših in trajnejših odnosov v financiranju razvoja in nalog v posamezni krajevni skupnosti.

Ustava SRS določa, da delovni ljudje in občani združujejo za zadovoljevanje in uresničevanje določenih skupnih potreb in nalog svoja sredstva, ki jih prispevajo s samopriskom in delom z

— delom dohodka, ki ga za to namenijo delavci TOZD z območja KS in TOZD, katerih delavci živijo na območju te KS,

— s sredstvi, ki se na podlagi družbenega plana občine, programov in planov SIS določijo za zadovoljevanje komunalnih, socialnih in drugih potreb delovnih ljudi in občanov v KS,

— z delom davkov, taks in drugih davščin, zbranih na območju KS, ki jih občina odstopa KS za uresničevanje njenih nalog v skladu s plani in programi razvoja KS in občine,

— z dopolnilnimi sredstvi iz proračuna občine, — s prostovoljnodzruženimi sredstvi družbenopolitičnih in drugih družbenih organizacij ter društev v KS, — z drugimi sredstvi.

Tako je ustavna opredelitev možnih sredstev za opravljanje nalog v KS sicer nesporna in jasna, praksa uresničevanja teh načel pa je pokazala, daso možnosti

precej zožene in da so posamezni viri več ali manj neujavljeni.

Zlasti o zagotavljanju dela dohodka, ki naj bi ga za dejavnost KS namenili delavci TOZD z območja KS in TOZD, katerih delavci živijo na območju KS, pa smo govorili tudi na seji Izvršnega odbora Predsedstva OK SZDL Domžale, od koder smo svoja stališča posredovali tudi na regijski posvet o tej problematiki.

Sodelovanje KS z združenim delom je zelo različno, pač odvisno od pripravljenosti in možnosti združenega dela, kakor tudi od želje oz. zahtev KS, največkrat pa temelji na konkretnih dogovorih za skupno razreševanje problemov, ki se tičejo obeh. Zlasti težko uresničljivo pa je tako sodelovanje z DO, ki niso na območju KS, zato že več let potekajo prizadevanja, da bi tudi iz teh DO zagotovili del sredstev za delo KS, iz katerih delavci so. Delno je to reševala »glavarina«, ki smo jo ukinili ali sredstva v njeni višini namenili za komunalno dejavnost, v nekaterih občinah oz. regijah pa so ta problem skušali razrešiti z regijskimi dogovori. Naša občina je še kako zainteresirana, da se tudi ta vir sistemsko uveljavi, saj zaradi dnevne migracije precejšnjega števila delavcev ostane denar v drugih občinah, zato podpiramo prizadevanja, ki naj bi v celotni republiki prispevala k razrešitvi tega problema:

— v regiji naj bi sklepali dogovore oz. sporazume o združevanju sredstev, saj bi tako najlažje upoštevali delovno migracijo. Na tej ravni pa naj bi bil določen tudi skupni organ spremljanja oz. uresničevanja dogovora oz. sporazuma, katerega predlog naj bi določili posamezni zbori združenega dela in zbori KS v posameznih občinah v regiji za srednjeročno obdobje,

— s tako zbranimi sredstvi naj bi financirali nekatere dogovorjene programe KS na regijski ravni, kjer bi upoštevali specifično problematiko regije.

Osnova za sklepanje teh dogovorov oz. sporazumov pa bi morala temeljiti na:

— dogovorjenih in usklajenih planskih dokumentih, — na zavestni odločitvi delavcev, da prispevajo za razvoj lastne krajevne skupnosti, — na točnih podatkih o številu in kraju zaposlitve delavcev.

O tej problematiki je spregovorilo tudi Predsedstvo RK SZDL, ki se je odločilo, da to pomeni le začetek razprave o celoviti problematiki in nadaljnjem razvoju KS v naši republiki.

V to razpravo se bomo aktivno vključili tudi v naši občini z željo, da se odprta vprašanja zagotavljanja materialne osnove razvoja in dela KS čimprej razrešijo in da so dobra osnova za nadaljnji vsebinski razvoj KS. V.

Trzinski razgledi

Pozdrav mladih Trzincev našim občanom. Tle mladi Trzinci, ki jih je fotoreporter ujel pred Trzinskim vrtcem imajo vso pravico izjavljati: »Mi smo pa novi Trzinci.«

Značilna razglednica novega Trzina

Gradbena dejavnost SGP Gorica ne miruje...

Na tem mestu bodo že čez čas nove vrstne hiše

Da je del novega Trzina dobil ime Mlake je bilo pravično dejanje. Slika je zgovorna, saj Mlake zidajo resnično v miakah.

Pet Po domače pri Repanški:

Godec, raztegni svoj meh...

Zanimiva tridnevna turistična prireditev pod Repanškoviimi kostanji...

Tretji konec tedna v juniju se bo na Homcu pri Repanški ponovno odvijal sklop prireditev, imenovan »Po domače pri Repanški«. Nastopili bodo najbolj priljubljeni glasbeniki tega časa, od skupine Agropop do ansambla Lojzeta Slaka in ansambla Stoparji. V nedeljo, 21. junija pa se bo odvijalo pod kostanji tudi III. medobčinsko tekmovanje ljudskih godcev. Tudi letos sta pokroviteljstvo prevzeli domažska in kamniška Zveza kulturnih organizacij, na pomoč pa je priskočila tudi mengeška delovna organizacija Melodija in še nekaj posameznikov.

Vse godce bi radi opozorili, da bo tekmovanje odslej vedno v juniju, na začetku glavne turistične sezone, saj bi Repanškovi radi videli, da bi bila udeležba čim večja, tako s strani godcev kot obiskovalcev, po vrhu pa tedaj še nismo na dopustih ali pa se tekmovanje ne podvaja s kakšnim podobnim tekmovanjem godcev po Sloveniji.

Lani je bilo obilo smole z vremenom in morda bo glede tega letos kaj boljše. Prireditelji vsekakor zagotavljajo še več lepih nagrad in priznanj za nastopajoče, zato ste vsi godci že zdaj povabljeni ne glede na starost, znanje ali spol, da se tretjo junijsko nedeljo ponovno srečamo pri Repanški.

Ostala je tudi skoraj nespremenjena strokovna komisija. Poleg pokalov za I., II. in III. mesto pa bo še vrsta praktičnih nagrad in drugih pozornosti, ki bodo namenjene udeležencem. Lani je vreme skazilo tekmovanje, čeprav smo ga kljub temu pripeljali pod streho, letos pa upajmo, da bo bolj naklonjeno. Tako bo tudi vzdušje pod Repanškoviimi kostanji takšno, kot bi moralo biti ob tako lepi udeležbi godcev kot minuli dve leti, letos pa pričakujemo še koga novega.

Posebej bi godce radi opozorili, da bodo nastopili z lastno skladbo (če se le da) ali pa vsaj z zahtevnejšo narodno skladbo. Strokovna komisija ocenjuje med drugimi tudi izviri-

nost skladbe in če kdo zaigra svojo skladbo ali takšno, ki je ni mogoče slišati za vsakim vogalom, potem dobi takšen godec pač boljše oceno. Tako bodo že vnaprej odpadli vsi pomisleki, zakaj je nekdo bolje ocenjen kot drugi. Sicer pa je tudi v Repanškovem primeru važno sodelovati, zmaga pa naj tako in tako najboljši po vseh plateh.

Prijave bodo sprejemali dve uri pred začetkom, v nedeljo, na samem prizorišču tekmovanja, tako, da je za zdaj glavno samo to, da si godci izberejo ustrezno skladbo in da jo v času, ki je preostal, v izvedbi izpopolnijo. Nekaj časa je vendarle še.

Na svidenje pod Repanškoviimi kostanji!

I. Sivec

Ob razstavi umetniške fotografije Vida Repanška:

Estetizirajoči kmečki motivi

V četrtek, 4. junija so ob navzočnosti številnih ljubiteljev kulturne in fotografske umetnosti v Knjižnici Domžale svečano odprli razstavo umetniške fotografije Vida Repanška, sicer tudi uradnega fotografa Občinskega poročevalca. Prireditve, ki so ji uvodno razpoloženje dali zvoki citer Tomaža Plahutnika, je minila v znaku izjemno ubranega petja bratov Pirnat. Le-ti so z izborom pesmi na ljudsko temo prispevali, da smo doživeli tako glasbeni kot vizualni vtis, obakrat v izredni kakovostni predstavitvi.

Fotograf Vido Repanšek, ki se je v zadnjih nekaj letih potrdil že kot uspešen fotograf — kronist domažskega javnega, družbenopolitičnega in društvenega življenja, se je številnemu občinstvu, ki rado prihaja na kakovostne kulturno-umetniške prireditve v Knjižnico, predstavil tudi kot tenkočuten opazovalec minevajočega in z vsakim dnem vse bolj izginjajočega kmečkega življenja in motivov, ki so povezani z njim. Lotil se je kmečke motivike, ki so jo v ubranem načinu življenja skorajda ne vidimo več, spregledujemo jo iz dneva v dan, četudi se v podzavesti še vedno kdaj in kdaj zavemo, da je ta izginjajoči svet vendarle vrednota, ki bi jo kazalo ohranjati. Vido Repanšek je z konvencionalnim fotografskim izrazilom črtnine in beline segal v ta svet, znal je kar na našem območju najti motive, ki nostalgичno kličejo v

spomin čase nekdanje kmečke arhitekture, opravič (oranje s konji), detajlov, ki kljub robosti delujejo estetizirajoče (vrata, deske, pajčevine); tu je še vrsta drugih motivov, katerih izbor zagotavlja, da gre za tenkočuten pristop in posluš; to dvoje uvršča fotografa Vida Repanška v vrsto tistih iskalcev, ki sta jim poklic in komerciala le ena, ne pa edina komponenta fotografskega iskanja...

V tem smislu je vloga, pomen in prispevek Vida Repanška v domažsko kulturno življenje podčrtal tudi predsednik domažske kulturne skupnosti dr. Miroslav Stiplošek, celotni vtis pa so zaokrožile razstavi primerno izbrane pesniške metafore Toneta Kutnerja, ki jih je doživeto interpretirala Nena Radmeličeva.

M. Brojan

Kulturna dejavnost jamarskega društva Simon Robič:

Valvazor na Krumperku

Po zgodovinskih podatkih se je na krumperskem gradu rodila mati slovenskega zgodovinarja, zapisovalca ljudskega izročila in bakrorezca Janeza Vajkarda Valvazorja, avtorja znamenite knjige Slava vojvodine Kranjske. Ta podatek smo doslej premalo vključevali v izročilo krumperskega gradu. Leta 1989 bo minilo 300 let od izida knjige »Slava vojvodine Kranjske«, zato nameravajo v DRJ Simon Robič v letošnji 25. turistični prireditvi na Krumperku posebej počastiti spomin na Janeza Vajkarda Valvazorja.

Za prireditev so že izdelali scenarij, Valvazorja bo predstavil Andrej Zajc v kostumu 17. stoletja, nastopila bosta združena pevska zbora iz Doba in Domžal, nastop pa bodo popestrili s primerno instrumentalno zasedbo tudi filharmoniki. Ob vsem tem sodeluje tudi vrsta amaterskih dramskih igralcev, konjenikov in drugih.

Prireditve bo: v petek, 19. junija 1987 ob 21. uri pri Jamarskem domu na Gorjuši.

Ker gre letos za nekoliko drugačno prireditev, se obeta za vse lepo zgodovinsko-literarno doživetje...

Ansambel Stoparji iz Loke pri Mengšu se vidno uveljavlja na slovenski narodnozabavni sceni

Ob izidu prve kasete

Stoparji znani po vsej Sloveniji

Vsakomur kaj takega prav gotovo ne uspe, posebno tako hitro ne, ansamblu Stoparji iz Loke pri Mengšu pa je to uspelo v slabih dveh letih: najprej so zmagali na finalni radijski oddaji Kar znaš — to veljaš, nato so nastopili tako na Radiu Ljubljana kot na TV Ljubljana, prav pred nedavnim pa je zagledala luč sveta tudi prva njihova kasete, ki je ponekod tudi že pošla. Ker gre za izredno uspešne in po vrhu tudi izjemno mlade glasbenike iz naše občine, je verjetno prav, da zapišemo o njih nekaj več besed.

Jedro ansambla sta brata Stopar — Robi, ki igra harmoniko in napiše tudi kakšno skladbo ter Franci, ki igra trobento, ob njima pa poje sestrična Nataša Stopar. Poleg »uradnih« Stoparjev pa nastopajo še Tomaž Sinko s klarinetom, Pavel Jerše z baskitaro, Roman Komatar s kitaro, poleg Nataše Stopar pa prepevata še Nataša Simunovič in Jože Sarc. Teh osem članov pa je v zadnjih dveh letih doseglo tako rekoč vse, kar je možno na področju domače glasbe v slovenskem prostoru, kasete z naslovno skladbo Vsak ne more biti muzikant pa je pika na i njihovega dela.

Pisali smo že o tem, da je imel mlade Stoparjeve muzikante najprej na skrbi Franc Kompare, pozneje pa jim je veliko pomagal kapelnik mengeške godbe Franci Lipičnik, tako z nasveti kot z originalno glasbo, zato ni bilo nič nenavadnega, da so Stoparji zmagovali tako na števerjenskem kot ptujskem festivalu, izredno dobro so se odrezali Pod mengeško marelo, zdaj pa na veliko nastopajo po raznih prireditvah, na kratko: tako rekoč kljub mladosti so polno zaposleni in skoraj razprodani. Iz vse Slovenije prihajajo dan za dnem pisma, nekatere oboževalke pa celo osebnostno v Loko na dom.

Franci Lipičnik ob takšnem uspehu pravi, da je predvsem zanimivo to, da je njihovo glasbo, kljub temu, da je ubrana v domačem tonu, zagrabila tudi mladina in da je na primer Dekle iz II. b že prava uspešnica po šolah, izredno lepo pa so se med skladbami prijeli tudi pesmi kot Mi pa gremo v disko, Vsak ne more biti muzikant, Nocoj s teboj bi rada zaplesala, Pozdravi veter, Postoj za hip... Tudi besedila so Stoparjev napisana na kožo, Lipičnikova glasba se je že večkrat javno potrdila z nagradami, izvedba Stoparjev pa je tudi na izredno kvalitetni ravni, tako da je vse v najlepšem redu.

Trenutno imajo Stoparji že pripravljeno kompletno gradivo za drugo kaseto, ki pa je še ne bodo takoj posneli, vsekakor pa pred vojaščino, ki jih čaka naslednje leto. Fantje se bodo odpravili k vojakom kar vsi hkrati, tako da bo potem ansambel čimprej spet lahko naprej uspešno deloval. Srečno, mladi fantje... pravi ena izmed njihovih novih skladb, srečno, ko boste odhajali k vojakom, in srečno tudi po notnem črtovju vnaprej!

I. Sivec

Pevci Lekovega komornega pevskega zbora s pevovodjo Janezom Močnikom

Koncert komornega moškega pevskega zbora Lek:

Šopek ljudskega petja ...

na tematskem koncertu so pevci Lekovega moškega pevskega zbora pod vodstvom Janeza Močnika predstavili izbor iz znanih, pa tudi neznanih, vendar zanimivih ljudskih pesmi...

V radomeljski dvorani je bil v petek, 5. junija 1987 pevski praznik, saj so Lekovi pevci predstavili izredno zanimiv izbor slovenskih ljudskih pesmi in različnih priredb.

V prvem delu dobri dve uri trajajočega nastopa so uporabili za izbor pesmi zanimiv kriterij. Izbrali so pesmi različnih avtorjev, iz prav tako različnih obdobji, ki bi v letošnjem letu praznovali (če bi bili še med nami) kakršenkoli jubilej.

Pesmi Antona Försterja, Cirila Preglja, Ludvika Zepiča in Zorka Prelovca, so bile ubrane deloma na ljubezensko, pa tudi na vinsko temo, drugi del pa je postregel s pesmimi, izmed katerih je vsaka karakterizirala ljudsko pevsko izročilo posamezne naše pokrajine. Začenši s pesmijo Ubalda Vrabca (Oj, boži me) ter ob sklepu s belokranjskim motivom Igraj kolce so pevci pod tenkočutnim vodenjem Janeza Močnika v toliki meri razgibali poslušalce, da so jih le-ti mnogokrat priklicali k ponovitvam.

Ob koncertu Lekovega moškega pevskega zbora smemo ugotoviti, da so dosegli zavidljivo kakovostno raven amaterskega pevskega delovanja, ki ga bo prepevanje ljudskih pesmi, kakršne smo doživeli v Radomljah, v zanosnosti še utrdilo. Pevovodji Janezu Močniku in pevcem gredo za lep pevski kulturni doživljaj vse naše čestitke.

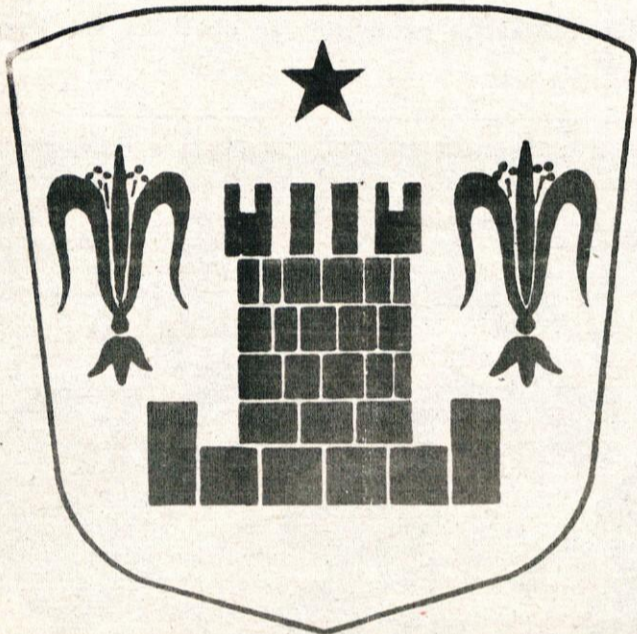
M. Brojan

Novo v pobrateni občini Koprivnica

Pred nedavnim smo prejeli novo številko »Glasa Podravine«, glasila SZDL občine Koprivnica. Kot smo se dogovorili ob nedavnem obisku predstavnikov uredništva tega časopisa iz Koprivnice v Domžalah, bomo za naše bralce povzeli v kratkih povzetkih zanimivosti, ki so se v tej naši pobrateni občini zgodile. Enako bodo storili v Koprivnici. Izražamo skupno mnenje, da bo tudi to prispevalo k večjemu spoznavanju delovnih ljudi in občanov iz obeh občin.

Na seji družbenopolitičnega zbora skupščine občine Koprivnica, za katero so sicer ugotovili, da se ni ravno odlikovala po vsebinski bogatosti, so spregovorili o kakovosti komunalnih uslug na mestnem pokopališču. Ugotavljajo, da vsi delajo vse, da odloka o nošenju uniform ne spoštujejo ter da prihaja celo do pijančevanja. Ob veliki fluktuaciji, nizkih osebnih dohodkih je potrebno zagotoviti na tem področju več reda. Skušali pa bodo čimprej zagotoviti tudi boljšo stimulacijo za zaposlene.

22. maja je bila v Koprivnici večja pionirska svečanost, ki so se je udeležili pionirji —

predstavniki pionirskih organizacij bilogorskega, podravskega območja. Na prireditvi, ki so jo poimenovali »Spomenica dela in tovarništva« so podelili priložnostna pionirska priznanja. Po kulturno umetniškem pionirskem programu so bili mladi navzoči na URI ZGODOVINE na mestu nekdanjega ustaškega taborišča »DANICA«, nato pa so si ogledali še tovarno Bilokalnik in galerijo navne umetnosti na Hlebinah.

Ob dnevu mladosti so v DRNJU odkrili doprsni kip Franja MRAZA, nekdanjega revolucionarja in slikarja. Po krajšem uvodnem govoru je kip (delo akademskega kiparja Josipa Fluksi-ja) odkrila predsednica OK SZDL Koprivnice Zlata Karlovič. Ob tej priložnosti so odprli tudi razstavo likovnih del učencev ter tehnične kulture.

Praznovanje po mladinsko:

Agropop v Lukovici

Tudi mladi so obeležili občinski praznik in to na svoj način. V znani rokovnjaški gozdček v Lukovici so povabili še bolj znano glasbeno skupino AGROPOP, ki je mlade iz bližnje in daljne okolice, preko 1000 jih je bilo, zabavala do zgodnjih jutranjih ur. Za propagando je poskrbela Občinska konferenca ZSMS Domžale, ki je primaknila tudi potreben denar za plačilo ansambla, za organizacijo prireditve pa so poskrbeli člani Osnovne organizacije ZSMS Lukovica. Ni jim bilo lahko, saj je obisk presegel pričakovanja. Čez 1000 mladih se je želelo zabavati in to so tudi

storili tako ob glasbi AGRO-POP, kot tudi v različnih družabnih in zabavnih igrah, za katere so nagrade prispevale nekatere delovne organizacije in obrtniki, katerim se mladi ob tej priložnosti iskreno zahvaljujejo.

Jedača in pijača, ki so ju poleg mladih iz Lukovice pripravili tudi mladinci iz Moravč, je šla, kot pravimo, za med, mladi pa so tako na svoj način obeležili praznik naše občine.

Prireditve, katere organizacija in izvedba je od mladih v Lukovici zahtevala kar precej naporov, je lepo uspela. Pokazala je, da so aktivni lukovski mladinci poleg zelo uspešne redne dejavnosti sposobni in pripravljeni izpeljati tudi tako zahtevne prireditve. Tako se tudi organizatorjem tradicionalnega Rokovnjaškega tabora, (tudi letos bo!!) ni treba bati za prihodnost.

Glasbena matineja hrama Rožice

v juliju in avgustu zanimive turistične prireditve.

Prirejali jih bodo ob nedeljah, od 10. do 12. ure, na vrtu hrama Rožice Mengeš.

Tako bodo po vrsti nastopali:

- 5. 7. 1987 ansambel Nika Zajca
- 12. 7. 1987 Stopar narodno-zabavni ansambel
- 19. 7. 1987 ansambel Tineta Stareta
- 26. 7. 1987 ansambel Miro Klinc
- 2. 8. 1987 ansambel Nagelj
- 9. 8. 1987 trio Viki Ašič ml.
- 16. 8. 1987 ansambel bratov Poljanšek
- 23. 8. 1987 Veterani
- 30. 8. 1987 ansambel Marela

Lovsko strelsko tekmovanje v počastitev praznika

Lovska družina Pšata je na svojem strelišču v Dobovljah izvedla 16. maja 1987 lovsko strelsko tekmovanje za člane lovskih družin domžalske občine v streljanju na glinaste golobe. Tekmovanje je bilo pod pokroviteljstvom SO Domžale, v počastitev 23. maja — praznika občine.

Tekmovanje je motilo slabo vreme, zato je bila udeležba skromna. Tekmovali so ekipno (trije člani) in posamezniki. Vsak strelec je streljal na 20 glinastih golobov.

REZULTATI: (ekipno) 1. LD Pšata I., 45 sestreljenih golobov; 2. LD Pšata II., 40 sestreljenih golobov; 3. LD Lukovica, 38 sestreljenih golobov.

(Posamezno): 1. Kosmač ml., LD Moravče, 17 sestreljenih golobov; 2. Loboda M., LD Pšata I, 16 sestreljenih golobov; 3. Kovič M., LD Domžale, 16 sestreljenih golobov.

V ekipnem delu tekmovanja je ponovila uspeh iz leta 1986 ekipa LD Pšata, vsekakor pa je presenetljiv uspeh druge ekipe, ki je osvojila tudi drugo mesto. To je verjetno zasluga LD Pšata, ki ima najboljše strelišče v domžalski občini za streljanje na glinaste golobe. Na tem strelišču je bilo preteklo leto tudi izbirno tekmovanje ZLD Ljubljana.

V posamezni konkurenci pa je zmaga Kosmača ml. iz LD Moravče največje presenečenje. Za tekmovanje lahko rečemo (predvsem v posamezni razvrstitvi), da so favoriti zatajili.

Po končanem rednem delu tekmovanja, pa so člani LD Pšata pripravili še tekmovanje na izpadanje in sicer za praktične nagrade. Pri tej disciplini pa so prišli do izraza predvsem izkušeni strelci.

1. Marjan Kovič, LD Domžale;
2. Matjaž Loboda, LD Pšata;
3. Jože Pirnat, LD Mengeš;
4. Andrej Vagaja, LD Pšata;
5. Janez Rakef, LD Mengeš.

Prvouvrščenim ekipam in posameznikom je predstavnik SO Domžale Sandi Rihtar podelil pokale in medalje, s kratkim nagovorom pa je tekmovalcem čestital za dosežene rezultate, prirediteljem LD Pšata pa za vzorno izvedeno tekmovanje, ki je kljub slabim vremenskim razmeram dobro uspelo.

Člani lovskih družin domžalske občine se prirediteljem najlepše zahvaljujemo, s pozdravom »Dobimo se v Dobovljah 1988«.

Lovski zdravo!

Marjan Kovič

Ob 5. obletnici se je v stari domžalski kinodvorani predstavil mešani pevski zbor zdravstvenega doma Domžale pod vodstvom Katarine Arčon Žavbi

Pogovor v knjižnici:

Biti srečen – imeti srečo

Več kot sto poslušalcev je z velikim zanimanjem čakalo na pogovor z dr. Antonom Trstenjakom, v katerem naj bi se ukvarjali s problemom ustvarjalnosti. Svetovno znani psiholog je med bralci psihološke knjige med najbolj priljubljenimi in brani. V svojem bogatem ustvarjalnem življenju je napisal več kot 40 knjig, 300 razprav, člankov in ocen, med njimi jih je približno 50 v tujih jezikih. Prav zato je predaval že na mnogih univerzah po svetu in na številnih mednarodnih srečanjih psihologov. Zda je upokojen, kljub temu pa je prav v zadnjem času napisal dve obsežni knjigi o človekovi ustvarjalnosti in o človeku kot bitju prihodnosti. Je član slovenske akademije znanosti in umetnosti.

V zanimivem pogovoru, ki ga je vodil Primož Pirnat, smo kljub skromnemu priznanju, da mu je človek še vedno nepoznan, izvedeli veliko zanimivega o človekovih vzgibih, ki ga vodijo pri čustvovanju, delu, ustvarjanju. Nad vse zanimivo je bilo vprašanje človekove prihodnosti in o njegovi »premoči« nad strojem, zaradi katere kljub vsemu še ostajajo možnosti preživetja in obenem humanizacije in počlovečenja sveta.

Na začetku pogovora je bila odprta tudi razstava Trstenjakove sorodnice naše občanke Vere Trstenjak-Jovičič, lahko smo si ogledali njena najnovejša platna, ki so nastala letošnjo pomlad in ki jih je avtorica združila v skupni opus z imenom Pomladni spev. Dela izpričujejo veliko silo, pravi izbruh novih ustvarjalnih moči, napolnjeno z živimi pomladanskimi barvami in razgibanimi oblik.

Cveta Zalokar-Oražem

Bralci — pesniki:

OPOMIN

Polje umira in ječi
kaj boš človek jedel,
ko bo meni zmanjkalo moči?

Seješ strupe mi po hrbtu
mi jemlješ naravno rodno moč,
čeprav misliš, da moči mi daješ
sebi samemu si glavo maješ...

Dokler s silo me boš gnal,
smrti prostor boš dejal,
mogoče tebe prvega zagradi
in te načrtno ter počasi davi.

S časom pa bo prijel te gnev
kaj od tega kdaj,
bom jaz imel...

Zavedaj se opomina
ki daje pametni ga svet:
zvoniti prepozno bo potoči,
če prekmalu treba bo umret...

Mladi novinarji na štiridnevem novinarskem izobraževanju. Ob sklepu seminarja se je mladim novinarjem zahvalil predsednik OK ZSMS Toni Dragar

Atletsko tekmovanje šolskih športnih društev

Zveza telesnokulturnih organizacij občine Domžale in Atletski klub Domžale sta v torek, 12. 5. 1987 izvedla atletsko tekmovanje v Športnem parku Domžale. Tekmovanje je potekalo tako za mlajše pionirje in pionirke kot za starejše pionirje in pionirke, mladi športniki so tekmovali v naslednjih disciplinah: Tek 60 m, 100 m, 300 m, 600 m, 1000 m, štafeta 4 x 100 m, met žogice, met krogle, daljava, višina. Kljub slabemu vremenu so se tekmovanja udeležili učenci vseh osnovnih šol občine Domžale. Zaradi hudega naliva pa je blo popoldansko tekmovanje nekoliko okrnjeno, skok v višino za mlajše pionirke je bil prekinjen in ga bomo izvedli kasneje.

Glede na razmah atletske dejavnosti v občini Domžale je bilo doseženih nekaj dobrih rezultatov, kar je bil pogoj za uvrstitev na regijsko tekmovanje in kasneje republiško tekmovanje. Na podlagi rezultatov se je regijskega tekmovanja v kategoriji mlajših pionirjev in pionirk uvrstilo 12 pionirjev in pionirk, v kategoriji starejših pionirjev in pionirk pa celo 31 tekmovalec.

Jubilejni — 10. košarkarski maraton:

Več kot 25 ur košarke v Mengšu

V dneh, ko poteka evropsko prvenstvo, marljivi košarkarski delavci iz Mengša urejajo še zadnje podrobnosti za letošnji, tokrat že deseti košarkarski maraton, ki bo 19. in 20. junija potekal na ploščadi pred domom TVD Partizan v Mengšu.

To tradicionalno srečanje ekip Komende in Mengša, v 25-urni tekmi, ni noro preizkušanje moči, vzdržljivosti ali boja do onemoglosti, pač pa eno izmed večurnih športnih srečanj, ki iz leta v leto privablja vedno več znanih in neznanih imen pod obroča košev in ob rob igrišča.

Košarkarski praznik je to, ki se prvi dan prične že v zgodnjih popoldanskih urah in nato nadaljuje z maratonsko tekmo, v kateri sodeluje v obeh ekipah do 60 igralcev.

Vabimo vas, da si letošnje — jubilejno srečanje ogledate, zato nasvidenje v petek, 19. in v soboto, 20. junija v Mengšu.

M. Repnik

PROGRAM:

Petek, 19. 6. ob 16.30: Mengeš : Iskra-Delta Ježica (ženske)

Petek, 19. 6. ob 18.: Otvoritev

Petek, 19. 6. ob 19.: Pričetek maratona

MENGES : KOMENDA

Sobota, 20. 6. ob 20.: Zaključek s podelitvijo priznanj

V celoti smo lahko zadovoljni z rezultati, ki so jih naši mladi atleti dosegli na regijskem nivoju, saj so medalje in pa visoke uvrstitve velika vzbuda za nadaljnje delo, tako v šolskih športnih društvih kot v Atletskem klubu Domžale.

Republiškega tekmovanja za mlajše pionirje in pionirke sta se udeležila Mihalec Veronika in Šmid Matjaž, republiškega tekmovanja za starejše pionirje in pionirke pa se je udeležila Kavčič Katja, Panjič Matej in štafeta 4 x 100 m osnovne šole Šlandrove brigade.

Predstavljamo vam zmagovalce v kategoriji mlajših pionirjev in pionirk:

Pionirji: — tek 60 m — Matjaž ŠMID, Matija Blejca, 8,1 sek.; — tek 600 m — Primož ZAVBI, Josip Broz Tito, 1,50,3; — met žogice — Boštjan MAROLT, Radomeljske čete, 56,87 m; — daljava — Rajko MIKLIC, Martin Koželj, 4,36 m; — višina — Janez MAVČEC, Šlandrove brigade, 125 cm; — tek 300 m — Samo REPEŽ, Šlandrove brigade, 47,4 sek.

Ekipno je v kategoriji mlajših pionirjev zmagala osnovna šola Šlandrove brigade, drugo mesto je osvojila osnovna šola Josip Broz Tito in tretje osnovna šola Matija Blejca.

Pionirke: — tek 60 m — Irena MILOŠEVIČ, Josip Broz Tito, 8,5 sek. — tek 300 m — Eva HACE, Šlandrove brigade, 49,2 sek. — tek 600 m — Veronika MIHALEC, Šlandrove brigade, 1,52,0; — met žogice — Mojca STREHAR, Šlandrove brigade, 37,08 m; — krogla — Danijela PROSENK, Šlandrove brigade, 9,38 m; — daljava — Anita HRIBAR, Šlandrove brigade, 4,06 m.

Pri pionirkah je premočno zmagala ekipa osnovne šole Šlandrove

Nekaj zmagovalcev na sliki je že vključeno v resno in redno delo v atletskem klubu Domžale

brigade, drugo in pa tretje mesto sta si podelili osnovni šoli Josip Broz Tito in osnovna šola Matija Blejca. Vse ekipno v kategoriji mlajših pionirjev in pionirk je zmagala osnovna šola Šlandrove brigade, drugo mesto osnovna šola Josip Broz Tito, tretje mesto osnovna šola Matije Blejca, četrto mesto Radomeljske čete, peto mesto Vencija Perka, šesto mesto Janko Kersnik, sedmo mesto Martin Koželj in pa osmo mesto Jurij Vega.

V kategoriji starejših pionirjev in pionirk so zlate medalje prejeli naslednji:

Pionirke: — tek 100 m — Barbara KOSMATIN, Šlandrove brigade, 14,0; — tek 300 m — Sonja BOKALIČ, Matija Blejca, 47,7; — tek 600 m — Mojca KASTELIC, Josip Broz Tito, 1,57,7; — višina — Petra KAŠPAR, Šlandrove brigade, 130 cm; — krogla — Martina PRELOVŠEK, Radomeljske čete, 10,10 m; — daljava — Majda MOZETIČ, Josip Broz Tito, 4,18; — met žogice — Karolina URBANJA, Jurij Vega, 40,86 m; — šta-

feta 4 x 100 m — OŠ Šlandrove brigade, 56,8.

Pri starejših pionirkah je zmagala OŠ Josip Broz Tito, drugo mesto je osvojila OŠ Matija Blejca in tretje mesto OŠ Šlandrove brigade.

Pionirji: — tek 100 m — Tadej JANCIGAJ, Šlandrove brigade, 12,4; — tek 300 m — Primož ŽUPANČIČ, Šlandrove brigade, 42,5; — tek 1000 m — Andrej BARBIČ, Edvarda Kardelja, 2,54,7; — višina — Matej PAJNIC, Matija Blejca, 155 cm; — krogla — Rudi DOKL, Šlandrove brigade, 12,15 m; — daljava — Miha KOŠENINA, Matija Blejca, 5,06 m; — met žogice — Franci BLATNIK, Šlandrove brigade, 60,82; — štafeta 4 x 100 m — OŠ Šlandrove brigade 50,7.

V kategoriji starejših pionirjev je prvo mesto osvojila OŠ Šlandrove brigade, drugo mesto OŠ Matije Blejca in tretje mesto OŠ Radomeljske čete.

Vse ekipno v kategoriji starejših pionirjev in pionirk pa so bili doseženi naslednji izidi:

1. mesto OŠ Šlandrove brigade
2. mesto OŠ Matije Blejca

3. mesto OŠ Josip Broz Tito
4. mesto OŠ Radomeljske čete
5. mesto OŠ Janko Kersnik
6. mesto OŠ Martin Koželj
7. mesto OŠ Vencija Perka
8. mesto OŠ Jurij Vega
9. mesto OŠ Edvarda Kardelja.

Po pregledu celotnega tekmovanja po točkovanju vseh udeležencev tako mlajših kategorij in starejših kategorij je vsekupni prvak v atletiki OŠ Šlandrove brigade, ki je dosegla 885 točk, 2. mesto OŠ Matija Blejca 717 točk, 3. mesto OŠ Josip Broz Tito 659 točk, 4. mesto OŠ Radomeljske čete 541 točk, 5. mesto OŠ Janko Kersnik 409 točk, 6. mesto Vencija Perka 403 točke, 7. mesto OŠ Martin Koželj 399 točk, 8. mesto

OŠ Jurij Vega 353 točk in 9. mesto OŠ Edvarda Kardelja 35 točk.

Atletski klub Domžale vabi vse zmagovalce in ostale, ki so v tej športni panogi pričeli z aktivnim udejstovanjem, da se udeležijo treningov v Športnem parku Domžale vsak torek in četrtek od 17. do 19. ure.

Marjan Gorza

Kako smo uresničili programe šolskih športnih društev?

Podatki o šolskem športu ...

S finalnimi tekmami v malem nogometu, smo zaključili program tekmovanj ŠSD za šolsko leto 1986/87, s tem pa tudi dejavnost krožkov in sekcij na samih osnovnih šolah.

Strokovna služba ZTKO je ob koncu programa te dejavnosti ocenila. Kaj ugotavljamo? Tu je nekaj podatkov:

— v programe šolskega športa je vključenih preko 2.400 učencev

— dejavnost je organizirana v 143 skupinah s povprečno 17 učenci v skupini

— aktivnost je potekala 6210 ur, ali povprečno 43 ur na skupino

— največ aktivnih skupin je bilo v košarki (kot že nekaj let). Gre za 40 skupin, kjer so vadili preko 2000 ur oziroma 631 učencev ali 26,3 odstotka vseh aktivnih članov v programih ŠSD

— za dejavnost samih ŠSD — strokovni kadri in funkcionalni stroški smo porabili 3.450.395.— din (strokovni kadri predstavljajo 90 odstotkov vseh sredstev)

— značilnosti izvajanja športne značke so enake, kot že nekaj let — relativno ugodno rezultati so na razredni stopnji, manj na predmetni: vedno bolj pa se kaže vprašanje kakovostnega pristopa do športne značke, ki naj bi bila učencu predvsem dodaten motiv, učitelju pa dopolnitev metodičnih postopkov pri izvajanju pouka telesne vzgoje.

— praktično vsa dejavnost ŠSD je na ramenih zunanjih strokovnih sodelavcev, tako v šoli kot izven nje.

— Za košarko pravimo, da je najbolj organizirana, vendar so tudi tu velika razhajanja: najbolj jo igrajo na OŠ Vencija Perka, Šlandrove brigade, Josipa Broza Tita, Matije Blejca in Radomeljske čete, delno v šoli Janko Kersnik, v ostalih šolah občasno; v OŠ Jurij Vega se košarke žal niso ločili.

— Udeležba v veslalomu je pokazala, da je smučanje kljub velikim stroškom, še vedno množično, kljub temu, da niso nastopali učenci oziroma učenke, ki so

tekmovalno aktivni oz. aktivne v smučarskih društvih (republiških sekcijah).

— Udeležba pionirjev pri rokometu je bila letos nad pričakovanjem (slabša je kakovost), pri dekletih pa je porazna. Samo 4 ekipe imamo, da o kakovosti ne govorimo...

— Pri streljanju izstopajo strelci OŠ Edvarda Kardelja, kar je razumljivo glede na aktivno delo strelske družine Tine Kmetič Trzin. Če smo pri pionirjih lahko re-

lativno zadovoljni, pa to ne velja za pionirke. Na strelskem prvenstvu je nastopilo 10 ekip pionirjev (dve šoli sta poslali dve ekipi) ter samo 4 ekipe pionirk.

— Pri gimnastiki že nekaj let ugotavljamo, da je vse usmerjeno k pionirkam, s fanti se trudijo samo na dveh šolah. Žal niso nastopile telovadke z OŠ Šlandrove brigade, ki bi realno gledano lahko pobrale vsa prva mesta...

— Nogomet — po pričakovanju so ekipe sestavljene iz igralcev nogometnih klubov...

Pri zunanji atletiki, smo glede na tekmovne pogoje ob izvedbi (vreme) oziroma kvalitete atletske steze, lahko zadovoljni, kajti na področju tekmovanja se je uvrstilo 16 mlajših pionirjev in pionirk, oziroma 36 starejših pionirk in pionirjev.

V glavnem smo z minulo sezono lahko zadovoljni, ne smemo pa biti zadovoljni glede na:

— slabo delo na OŠ Jurij Vega in Edvard Kardelj;

— neizkoriščene možnosti pri namiznem tenisu glede na ugodne prostorske pogoje, cenenost, zadostno število strokovnih kadrov;

— slabo delo na področju gimnastike in strelstva;

— dogovorjeno usmerjanje panog (gimnastika, strelstvo, atletika, namizni tenis, košarka) kar se ne izvaja v željenem obsegu;

— upada aktivno sodelovanje učiteljev telesne vzgoje (priprave na razpise tekmovanj, udeležba na dogovorih pred izvedbo).

Strokovni svet za šolski šport pri predsedstvu ZTKO Domžale se bo sestel še pred zaključkom šolskega leta (v juniju) ter analiziral dogajanja na področju šolskega športa in pripravil usmeritve za naslednje šolsko leto.

Realno lahko pričakujemo manj sredstev, kar pomeni, da se bomo morali zelo resno pogovoriti kako naprej, tako v šolskem športu, TKS, ZTKO, OIS, oziroma v ostalih programih.

Ranko Cukrov

NAJBOLJŠE MED ŠOLAMI V ŠPORTU

Učenci in učenke v šolskih športnih društvih osnovnih šol so tekmovali v krosu, namiznem tenisu, odbojki, košarki, veslalomu, rokometu, streljanju, gimnastiki, nogometu ter atletiki.

1. OŠ Šlandrove brigade	160 točk
2. OŠ Josipa Broza Tita	151 točk
3. OŠ Matije Blejca	133 točk
4. OŠ Radomeljske čete	130 točk
5. OŠ Vencija Perka	122 točk
6. OŠ Martina Koželja	116 točk
7. OŠ Janko Kersnik	92 točk
8. OŠ Edvarda Kardelja	53 točk
9. OŠ Jurija Vege	25 točk
10. OŠ Olge Avbelj	12 točk

Zgornja razpredelnica je seštevek uspehov v vseh panogah, koder so tekmovali učenci šol.

Železniško gospodarstvo
ŽELEZNIŠKA TRANSPORTNA ORGANIZACIJA
 LJUBLJANA, n. sol. o. TOZD
 TOZD za PROMET LJUBLJANA, n. sub. o.
 Ljubljana, Trg OF 7

ŽG-ŽTO-TOZD za promet Ljubljana vabi kandidate
 za prekvalifikacijo v železniški poklic:

PROMETNO-TRANSPORTNI TEHNIK

Pogoji:

- končana 4-letna srednja šola,
- starost do 30 let
- posebna zdravstvena sposobnost
- znanje slovenskega jezika.

Usposabljanje poteka iz dela in traja 10 mesecev.
 Nadomestilo osebnega dohodka v času usposabljanja znaša 140.000 din, približni osebni dohodek na delovnem mestu je 270.000 din.

Delavcem nudimo dinamično delo, možnost napredovanja oziroma dodatnega izobraževanja, stimulativen osebni dohodek, urejeno družbeno prehrano, ugodnosti pri prevozu z vlakom v domovini in tujini, zdravstveno rekreacijo, možnost letovanja na morju in v toplicah ter planinah, pomoč pri reševanju stanovanjskega vprašanja.

Vse prijavljene kandidate bomo povabili na razgovor v kadrovsko službo.

Prednost pri izbiri imajo kandidati, ki imajo stalno bivališče na območju ljubljanske regije.

Prijave z dokazili sprejema kadrovska služba ŽG-ŽTO-TOZD za promet Ljubljana, Trg OF 7 v 15 dneh po objavi.

OBČINA DOMŽALE
 Sekretariat za občo upravo

Sekretariat za občo upravo organizira

JAVNO DRAŽBO NAJDENIH PREDMETOV

v soboto, dne 20. 6. 1987 ob 9. uri na dvorišču Skupščine občine Domžale, Ljubljanska 69.

Seznam najdenih predmetov je objavljen na oglasni deski občine Domžale. Ogled najdenih predmetov je možen v petek, 19. 6. 1987 od 11. do 13. ure in v soboto, 20. 6. 1987 od 8. do 9. ure.

Oškodovanci, ki imajo dokazilo o lastništvu lahko v tem času prevzamejo svoje predmete.

OSNOVNA ŠOLA EDVARD KARDELJ TRZIN, MENGEŠKA 7/B, MENGEŠ

Komisija za delovna razmerja Osnovne šole Edvard Kardelj Trzin, Mengeška 7/B, Mengeš objavlja prosta dela in naloge tajnice za določen čas (nadomeščanje delavke med porodniškim dopustom). Nastop dela 15. 8. 1987.

Pogoji: srednja administrativna ali ekonomska šola.

Prošnje z dokazili o izobrazbi pošljite v roku 8 dni po objavi razpisa na naslov: Osnovna šola Edvard Kardelj Trzin, Mengeška 7/B, Mengeš. Rok obvestila o izbiri kandidata 15 dni po zaključku razpisa.

NOVE CENE PLINA

Na osnovi določil 44. člena Statuta OOUR PLIN Zagreb, je Delavski svet OOUR sprejel naslednji

CENIK

1. Nova cena uparjenega plina za potrošnike iz Plinarne Trzin znaša din 296,04/kg, kar znaša din 711,97 za m³ izparjenega plina.
2. Nova cena velja od zadnjega popisa dalje.

ZVEZA KOMUNALNIH SKUPNOSTI SLOVENIJE
 Odbor za izrek priznanja
 LJUBLJANA, Poljanska 6/II

Na podlagi 8. člena pravilnika o podeljevanju priznanja Zveze komunalnih skupnosti Slovenije in sklepa 2. seje Odbora za podelitev priznanja z dne 26. 5. 1987 se razpisuje

Natečaj

za zbiranje predlogov za izrek priznanja Zveze komunalnih skupnosti Slovenije.

1. Odbor za podelitev priznanja poziva samoupravne organe organizacij združenega dela in skupnosti, ter družbenopolitične organizacije, da prično postopek za pripravo predlogov za izrek priznanja Zveze komunalnih skupnosti Slovenije.

2. Udeleženci natečaja oziroma predlagatelji za izrek priznanja so lahko organizacije združenega dela, druge samoupravne organizacije in skupnosti, družbenopolitične organizacije in društva.

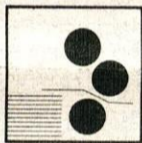
3. Priznanje lahko prejme organizacija združenega dela, druga samoupravna organizacija in skupnost ter posameznik, ki je s svojimi izrednimi deli in dejanji prispeval k razvoju in uspehom komunalnega gospodarstva.

4. Priznanje se podeli na podlagi pisnega in argumentiranega predloga, o katerem po prostem preudarku presodi Odbor za podelitev priznanja. Predlog mora navajati delo in dejanja, ki zaslužijo splošno priznanje in odliko. Nepopolne ali posplošene predloge bo Odbor za podelitev priznanja zavrnil.

5. Ta natečaj traja do **1. 11. 1987**. Predlagatelji morajo poslati pisne predloge za podelitev priznanja najkasneje do **1. 8. 1987**.

6. Priznanje bo izrekla in o tem podelila listino, skupščina Zveze komunalnih skupnosti Slovenije na svečani seji ob navzočnosti članov odbora za podelitev priznanja.

7. Vse predlagatelje prosimo, da predloge posredujejo Občinski konferenci SZDL Domžale do 15. 7. 1987.

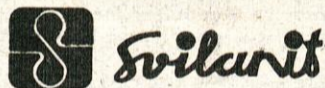

Papirna galanterija
Marko Ravnikar

Offset tisk

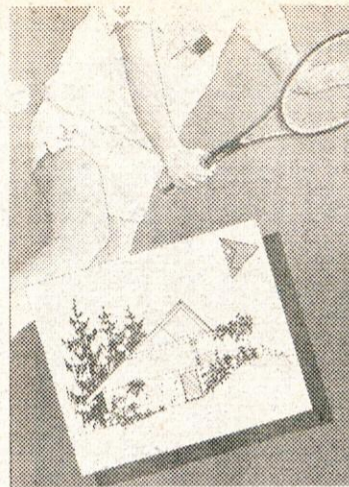
MR Kajuhova 2 61230 Domžale

IZDELAVA VSEH VRST TISKOVIN, DOPISOV, VIZITK IN BLOKOV.

potrebuje za svoj proizvodni program več zunanjih sodelavcev. Delo je priložnostno in možnost dodatnega zaslužka.

Informacije po tel.: 831 711 int. 05 ali osebno v TOZD-u SVILA.

Teniški paradiz
v
Domžalah

Za gostiščem Repovž je zrased teniški Eldorado — kompleks o peščenih teniških igrišč Gorazda Mlakarja in Staneta Babiča ...

S fotografom sva obiskala nov slovenski teniški center in povabila Gorazda Mlakarja in Staneta Babiča k pogovoru. Povedala sta, da je vsa reč še močno v izgradnji ter da imata še cel kup načrtov. V prvi vrsti bodo zgrajene garderobe s sanitarijami, savna, tribune, pa tudi četvero plastičnih igrišč, kjer bo moč igrati takoj, celo po največjem nalivu.

* * *

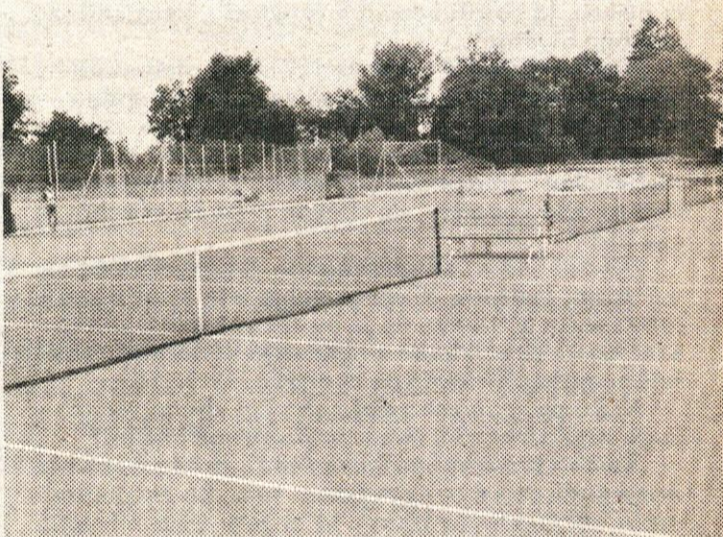
G & S Tennis park, kakor sta Gorazd Mlakar in Stane Babič poimenovala kompleks teniških igrišč je velika pridobitev v občini. Z gradnjo teh igrišč, (še znanjmanj 4—6 pa je prostora), smo pridobili tudi dve igrišči, ki ustrezata celo za igranje mednarodnih teniških dvobojev.

* * *

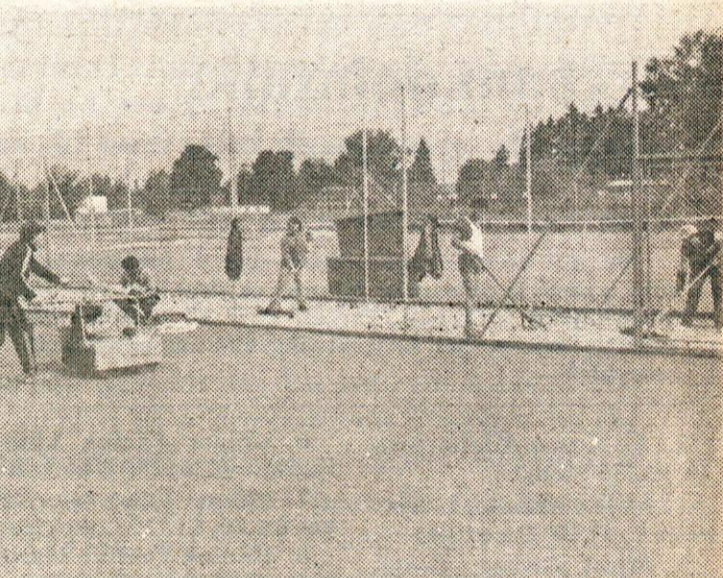
V načrtu imajo celo vrsto tečajev, ki naj bi se začeli vsakega 15. in vsakega 30. v mesecu. Tečaj v supini 10 tečajnikov bo veljal 15.000.— din, ob tem pa bo poskrbljeno tudi za varstvo otrok, ki bi jih tečajniki ali tečajnice eventuelno pripeljali s seboj. Eni tečajniki bodo začeli z vadbo od 16. do 18. ure, drugi od 18. do 20. ure. V času šolskih počitnic bodo v dopoldanskem času lahko organizirali tudi tečaje za šolsko mladino — seveda če bo dovolj zanimanja. Pa cena? Ena ura (cena za uporabo igrišča) stane dopoldne 1.000.— din, popoldne pa 2.000.— din. Cena v soboto, nedeljo pa znaša prav tako 2.000.— din; za eno uro uporabe igrišča seveda ...

Druge zanimivosti ...

Sezonska karta za igranje tenisa enkrat tedensko (ura po lastni izbiri): — dopoldne (od 7. do 13. ure) — razen sobote in nedelje — velja 25.000.— din — popoldan (od 13. do 20. ure) pa 50.000.— din
 Karte bodo za razliko z drugimi igrišči prenosljive na drugo osebo ... Začetni, nadaljevalni tečaj (10 ur) bo veljal 15.000.— din.

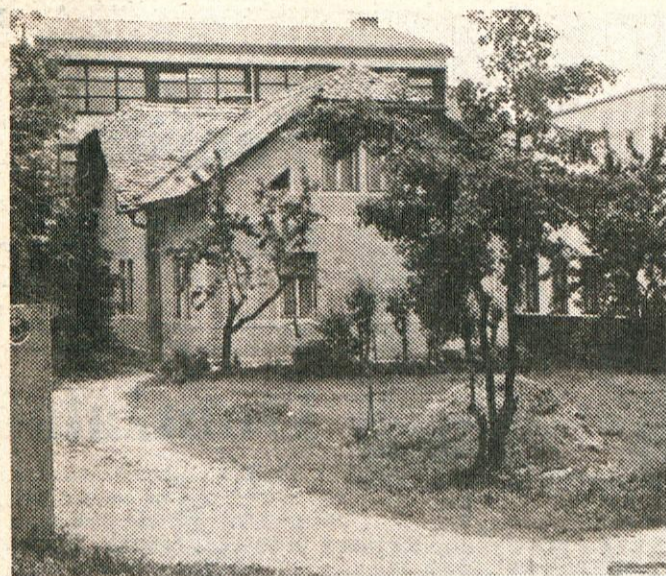

Nova teniška igrišča

Zadnje urejanje pred pričetkom sezone

Urejanje servisno-stanovanjskega objekta ob bazenu pred sezono.

Trdoživa hiša na dvorišču OŠ Vencija Perko. Nekateri menijo, da po sodnih poteh ne bo moč priti do rešitve

Za družbeni denar gre...

Zadeva Čebokli...

Koliko občinskih botrov se je že vključevalo v še vedno nerešeno zadevo, ki traja že leta?

V središču Domžal, v neposredni bližini železniške postaje oziroma pred vrati največje domžalske osnovne šole Vencija Perka stoji hiša, ki je v zadnjih — recimo 7 letih — postala znamenita kot najbolj trdoživ objekt, kar jih je predvidenih za rušenje. Kljub temu, da stoji dobesedno pred vrati šole t. j. na mestu, koder bi po vseh normalnih merilih moral biti prostor za športne ali rekreacijske površine, se ne umakne, ker vsa ta leta traja prepir med lastnico objekta na eni in različnimi občinskimi botri na drugi; teh občinskih botrov, ki so se tako ali drugače vključevali v zadevo, se je zvrstilo tudi že ničkoliko.

Če pogledamo v »zgodovino« cele zadeve, tedaj lahko ugotovimo, da je bila že po začetnih nespornostih z lastnico hiše Katarino Čebokli na Krakovski cesti zgrajena z družbenimi sredstvi novogradnja (hiša) prav zanjo.

Precej tega, kako je potekala gradnja te hiše, vemo tudi tisti, ki smo iz poklicne radovednosti kdaj pogledali to gradnjo: zidava zasebne hiše z družbenim denarjem... Grozljivka! Pa se je zgodilo, da hiša po objektivnih ali subjektivnih merilih ni bila vseljiva za osebo, kateri je bila namenjena... »Prazna že ne bo,« so dejali na občini in vanjo za nekaj časa nastanili domžalsko Agroemona, ki je tačas ni bilo kam preseliti... Tako je zadeva Čebokli mirovala, dokler se Agroemonini delavci niso izselili iz pisarn, ki so jih uredili v prostorih, zgrajenih za zasebno bivanje...

Zadeva Čebokli pa se še vedno ni premaknila z mrtve točke, saj je bilo stanje v množici sodno — advokatskih papirjev dobljeno zdaj za eno, zdaj za drugo stran. Tožbe frčijo sem ter tja, sodni mlini pa meljejo kot vemo počasi... V zadnjem času pa se razširjajo celo govornice, da utegne priti do gradnje še ene hiše...

Ob celi zadevi se sprašujemo, kako se počuti na eni strani lastnica, ki mora dolga leta braniti svoje interese (in očitno je, da je po sklepu sodišč mnogokrat imela prav), kako se počutijo učitelji in otroci šole s takim objektom na dvorišču.

Kako pa se navsezadnje ob pogledu na vse to — ko je v igri družbeni denar — počutimo občani?

Na to vprašanje pa bi moral dati odgovor zbor družbenih delavcev (predvsem minulih in predminulih občinskih struktur), ki si je v vseh teh letih pridobil upravičen vzdevek botrov v zadevi Čebokli.

M. Brojan

Izžrebani dobitniki knjižnih nagrad

Na seji uredniškega odbora dne 4. junija 1987 smo izžrebali dobitnike nagrad za pravilno rešeno prvomajsko križanko. Prejeli smo 87 rešitev, od katerih bodo prejeli knjižne nagrade naslednji naši reševalci:

1. Ali Kozar, Mlakarjeva 56, 61234 Mengeš;
2. Vojko Aleksič, L. Šercerja 2, 61230 Domžale;
3. Mimi Grašič, Gostičeva 78, 61235 Radomlje;
4. Nada Gostič, V. Vlahoviča 9, 61230 Domžale;
5. Marija Cvetek, Kidričeva 9, 61230 Domžale;

6. Gregor Pavlin, Ljubljanska 85, 61230 Domžale;
7. Milena Vrhovnik, Lukovica 20, 61225 Lukovica;
8. Danica Peterc, Marokova 11, 61251 Moravče;
9. Darinka Marolt, Preserje, Tovarniška 17, 61235 Radomlje;
10. Dalibor Cerar, Taborška 22, 61230 Domžale.

Prebivalci Roške ulice protestirajo!

Pred dnevi so nas poklicali nekateri občani, živeči v Roški ulici, to je ulici, na kateri se znajdete, če prestopite progno na prepovedanem (vendar uporabljanim) prehodu pred železniško postajo v Domžalah.

Že z gradnjo nove šole je bilo konec dotedanjega relativnega miru, urejenosti, reda. »Še huje, pa je,« tarnajo stanovalci, »kadar košarkarji Domžal igrajo svoje tekme v telovadnici šole Vencija Perka. Obiskovalci s svojimi avtomobili ne poznajo milosti! Celo potrebo opravljajo, kjer pač nanese. Pa zastojkarji! Ti

Roška ulica od koder smo dobili mnogo pritožb glede motenja javnega miru in reda

plezajo po žlebovih, se z mopedi preganjajo okrog šole! Prava norišnica!« Ob tem, ko Roška cesta še ni asfaltirana, gre tudi za luže, blato, poleti pa za prah, v

bližini je nevarna železniška proga, koder vsak trenutek utegne priti do nesreče, težav pa je še in še... Kdo bo presekal ta gor-dijski voz!? KS, strokov-

na služba, milica, klub, šola? Kdove? Napisali smo, kako je... Kot so nam potožili občani...

B.

Programski vodja kinematografov Ljubljana — Milan Lindič — piše...

Tudi filme ubijajo, mar ne?

Ubijajo jih, seveda. Zlasti, če so slabi, in takih ne manjka tudi v naših kino-repertoarjih. Ampak danes in zdaj ne bomo pisali o slabih filmih, temveč o »skrajšanju« ali — kot bi dejal humorist! — »odvzemu« kinematografskega prostora in časa v RADOMLJAH in MENGŠU. »Ljubljanski kinematografi« (s)mjo se odločili — seveda zaenkrat le v pomladno-poletni filmski sezoni — za vsega 5 (pet) predstav na teden, in sicer po dve predstavi (v obeh krajih) ob sobotah — ob 18. in 20. uri — ter po tri predstave ob nedeljah — ob 16., 18. in 20. uri. Prvi in poglavitni vzrok za to »ubijanje filmov« je seveda slab, če že ne kar katastrofalen obisk v obeh dvoranah v Radomljah in Mengšu v dneh od ponedeljka do četrтка, ko je obisk povprečno dosegel komaj 10% zasedenosti. To pa je za ekonomsko mislečega državljana (in to naj bi bil v današnjih pogojih skoraj vsak povprečni Jugoslovan, še posebej Slovenec!) tista stopnja dozorelosti, ko je treba narediti korak levo ali desno. Odločili smo se, recimo, za »korak desno« in zgostili programski čas v Radomljah in Mengšu na soboto in nedeljo. Na ta način smo ljubiteljem filma (ki ga ubijamo, a hkrati tudi oživljamo) omogočili boljše selekcijo (največ osem filmov mesečno!), pa tudi primerno distanco za razmišljanje

po ogledu filmov. Tu so seveda še ti banalni ekonomski dejavniki: vzdrževanje obeh prikupnih dvoran velja vsaj štiri do petkrat več kot znaša takoimenovani bruttopromet vseh kino-predstav. Zato — ponovno povdarjamo: v današnjih pogojih! — bodimo pametni in razumni. Filme moramo ubijati, če jih je preveč. Živijo naj ljudje. Teh je vedno premalo. Pa še beseda — dve domžalskim ljubiteljem lepe nove dvorane, v kateri zadnje čase javno nastopajo mladi nadebudneži s spektakularnim programom nekakšnega »neo-domžalskega teatra«. Program se imenuje: kdor lomi pipe, bo lomil še šipe! Nekateri mladi naseljenci Domžal so se temeljito lotili vodnih pip na WC nove dvorane — ljudska milica pa se je, upamo, temeljito lotila teh mladih nasejencev.

In kaj napovedujemo za Kino v Domžalah? Mlade predvsem opozarjamo na popularno MADONNO, ki se je poleg prepevanja zdaj lotila še filma (»tudi filme ubijajo, mar ne?«) in nastopa v ameriški komediji »OBUPANO IŠČEM SUZANO« (Desperately Seeking Susan) po glasbi Thomasa Newmana (edini možki v ekipi!), po scenariju Leora Barish in v režiji Susan Seidelmann. Poleg Madonne igraata še dovolj znana Rossana Arquette in Aidan Quinn, film pa se (metaforično) loteva nekakšne teme o dvojnosti človeka. Skratka, film za mlade, nič manj kot je II. del ameriškega akcijskega filma »KARATE KID II« Johna Avildsena z obema znanima protagonistoma: Ralpom Macchijem in Noriyuki Pat Moritom, njegovim karate-učiteljem. Smeha in zabave željnim Domžalčanom (velja pa tudi za Radomeljčane in Mengšane) pa »grozi« seve tudi uspešnica sezone, najbolj gledani film Francije 1986, francoska komedija »TRIJE MOŠKI IN ZIBELKA« ali »kaj storiti, če pred lastnim pragom naletiš na dojenčka v zibelki?«

Lep filmski maj vam želimo, nam, ki pa se ubadamo s filmskim sporedom, pa uspešno proslavljanje 40-letnice »Ljubljanskih kinematografov«.

Tudi vi ste vabljeni. Pripravljamo presenečenje.

Pisma bralcev:

Anton Martin Slomšek, pomagaj

Takšnole ali podobno prošnjo že naslavlja jo na zgoraj napisani škofovski naslov občani, živeči ob ulici, ki nosi njegovo ime. Priporočilo ali pomoč bi tudi rabili, saj se gradnja njegove — to je Slomškove ulice v Domžalah ne premakne nikamor. Za občane, ki ne vedo, kje Slomškova ulica je, naj povemo, da gre za ulico, ki vodi od Vodovodne ulice mimo nekdanje Jeretinove jame do železniške proge Domžale—Kamnik. Slomškova ulica je ena od zadnjih pomembnejših krajevnih cest, ki v naši občini, denimo kar v mestu, še niso asfaltirane. Pa poglejmo v zgodovino gradnje te ceste, ki jo v asfaltirani preobleki občani živeči ob njej, še kako potrebujejo, saj so poleti deležni nenehno oblakov prahu, v deževnem času pa obilja umazane deževnice...

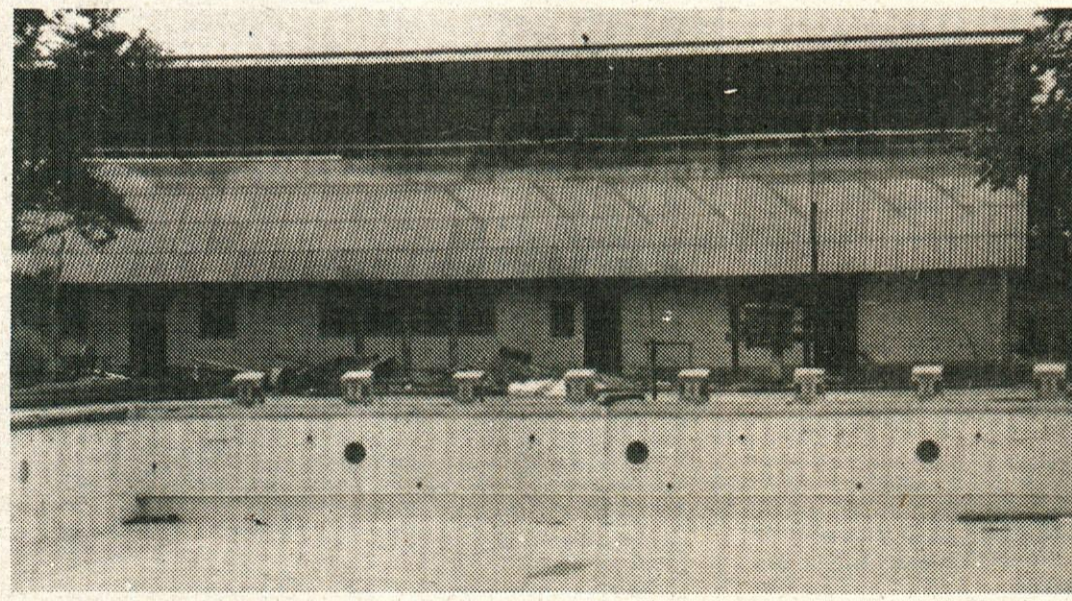
Že pred časom so se vendar zganili, da to krajevno sramoto naposled prekrizajo kot urejeno. Jeseni so — v sicer ekstremno dolgotrajnem delu — položili kanalizacijo ter ustrezne komunalne naprave pod cesto, zima pa je poskrbel, da se je navožen material na cesto (ponekod kar zemlja!!!) dobro usedel...

Občani ob cesti so kot svoj prispevek pred časom tudi prispevali k investiciji po 60.000 din vsak. Potem pa se je ustavilo, četudi je bilo obetano, da bo spomladi steklo pospešeno delo na asfaltiranju. Z deli je bilo res začeto, pojavile so se komplikacije z mestnimi vodovodnimi vodi, na dan so prišla lastniško-zemljiška vprašanja (kdo bo dovolil prekop zemljišča in za kakšno ceno?), vprašanja neustreznega projekta, kjer se je pojavilo nekaj napak; takih nesoglasij je brž dovolj, da se gradnja ustavi, »Slomškova« gradnja pa se je tudi...

Kdo jo bo pognal naprej? So na SKIS-u sposobni? Pa tisti, zadolženi za ceste? Pa načrtovalec in nadzorni, ki sta »one man«...

Morda pa bo kar obveljala priprošnja iz naslova: Anton Martin Slomšek, pomagaj!

M. R. B.

Več bo reda na bazenu

Letos bo na domžalskem kopalnišču, v bazenu in okrog njegovega mnogo več reda, predvsem pa mnogo novega. K redu bo mo najvec prispevali občani.